

Liabona

**Joseph Fielding
Smith: Försvarare
av tron, s. 32**

**Kyrkan i Mexiko —
en rik historia, en
vacker framtid, s. 24**

**Tema för veckoträffarna
2014, s. 50, 52, 53**

**Färgläggningsaktivitet
och lässchema för Gamla
testamentet, s. 74, 76**

"En del av er kanske känner att ni inte kan nå upp över den förorenade dammen, att era omständigheter är för komplicerade, era prövningar för svåra och era frestelser för stora. ... Kom ihåg att näckrosens stjälk växer under motgångar, och liksom stjälken lyfter näckrosen kommer er tro att stärka och lyfta er."

Mary N. Cook, tidigare andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, "Vittnesbördets ankare", *Liahona*, maj 2008, s. 122.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första president-
skapet: Bästa tiden att plantera
ett träd**
Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besökslärares budskap:
Jesu Kristi gudomliga mission:
Föredöme**

ARTIKLAR

- 18 Möt framtiden med
tro och hopp**
M. Russell Ballard
*Vi måste viga våra liv åt
Frälsarens verk, vandra i tro
och arbeta med övertygelse.*
- 24 Pionjärer i varje land:
Framgång i Mexiko —
Från kamp till styrka**
Sally Johnson Odekirk
*Sista dagars heliga i Mexiko har
gjort en hel del uppoffringar för
att etablera kyrkan i sitt land.*
- 32 Sann och trofast: Inspiration
från Joseph Fielding Smiths
liv och lärdomar**
Hoyt W. Brewster Jr.
*Möt en nutida profet som kunde
slå en baseball hårt men som
hade ett mjukt hjärta och trofast
tjänade Herren.*

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från
oktoberkonferensen 2013**
- 10 Vi talar om Kristus:
Från mörker till ljus**
Anonym
- 12 Gamla testamentets
profeter: Adam**
- 14 Evangelieklassiker: Gudomen**
Gordon B. Hinckley
- 17 Undervisning till vägledning för
de unga: Helga sabbatsdagen**
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen:
Kan han se mig?**
Teresa Starr

PÅ OMSLAGET

Framsida: Fotografi av Joseph Fielding Smith taget den 26 april 1910, en kort tid efter att han ordinerats till apostel vid 33 års ålder. Insidan av omslagets framsida: Foto LaRene Porter Gaunt.

42

42 Uthärda väl

J. Christopher Lansing

Vad förväntar sig Herren att vi gör när våra hopp och drömmar krossas?

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Gå till skrifterna!

46

46 Förbered gåvor till din framtida familj

President Henry B. Eyring

Vilka gåvor kan du utveckla för att välsigna din framtida familj?

50 Tema för veckoträffarna 2014

Unga mäns och Unga kvinnors generalpresidentskap

"Kom till Kristus och bli fullkomnade i honom och avstå från all ogudaktigheter".

52 Rad på rad: Moroni 10:32

Årets tema för veckoträffarna undervisar oss om vägen till fullkomning.

53 Affisch: Kom till Kristus

54 Hur kan mitt liv förändras av att jag har kunskap om gudomen?

Lori Fuller

De här fem principerna om gudomen kan förändra sättet du lever — på både stora och små sätt.

56 Vägledning för de unga: Jag kan alltid minnas honom

Larry M. Gibson

Genom att helga sabbatsdagen visar du din hängivenhet mot dina förbund.

58 Summan blev framgång

Daniel Kawai

En matteolympier måste välja mellan att helga sabbatsdagen och att bli diskvalificerad.

59 Rakt på sak

60 Båda delarna av välsignelsen

Brittany Beattie

Vi kan få ytterligare välsignelser när vi forskar efter våra egna släktnamn och tar med dem till templet.

64 Vår plats

72

66 Vänner runtom i världen: Mahonri och Helaman från Mexiko

68 Särskilt vittne: Vad innebär det att vara kristen?

Äldste Robert D. Hales

69 Vänner runtom i världen: Pass

71 Vår sida

72 Precis som skrifterna!

Renae Weight Mackley

Skrifterna kan faktiskt vara precis som mitt liv!

74 Läs berättelser i Gamla testamentet

77 Segertunneln

Rosemary M. Wixom

Vem kan visa dig vägen tillbaka till din himmelske Fader?

78 Ta med Primär hem: Vår himmelske Fader beredde ett sätt för mig att återvända till honom

81 Porträtt av en profet: Harold B. Lee

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G.
Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: José L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen,
Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Verkställande direktör: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr

Skriv- och redigeringslag: Susan Barrett, Brittany Beattie,
David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy
Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Press: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Översättning:

Översättningstjänst
Mariatorget 1A
118 48 STOCKHOLM
Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89
E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlöf

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A
533 38 Jönköping
Tfn/Fax 036-71 96 63
E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för
medlemsuppteckningar och statistik
Sveagatan 8A
441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta
Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20
E-post: RCStockholm@LDSCChurch.org
Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till Liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till Liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribatiska, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
poliska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2014 Vol. 138 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish
(ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna.
Här är två förslag.

FO ILLUSTRATION CODY BELL

”Förbered gåvor till din framtida familj”, sidan 46: När ni har läst president Eyrings artikel kan ni ha en talangshow där både föräldrarna och barnen visar upp en talang. När alla har visat upp sin talang kan föräldrarna beskriva på vilka sätt deras talanger välsignar familjen. De kan sedan inbjuda barnen att berätta hur deras talanger välsignar familjen — och hur de en dag kommer att välsigna sin framtida familj. Föräldrarna kan uppmuntra barnen att sätta upp mål för att fortsätta utveckla sina talanger.

”Läs berättelser i Gamla testamentet”, sidan 74: Ni kan påbörja utmaningen att läsa berättelser i Gamla testamentet tillsammans i familjen. Ni kan ta bort färgläggningssidan från tidningen eller skriva ut ett exemplar från Liahona.lds.org för att markera framstegen. Läs och samtala om de föreslagna skriftställerna som familj, och ni kan göra upp en plan för att läsa varje veckas skriftläsning i år.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Adams fall, 12

Arv, 24, 32

Barn, 41

Bön, 64

Den Helige Anden, 14,
40, 54, 64, 81

Familjen, 46, 60, 64

Framgång, 18

Frid, 41

Frälsningsplanen, 78

Fullkomning, 50, 52

Förbund, 56, 58

Föredöme, 7

Försoningen, 4, 10, 14, 54

Gamla testamentet, 12, 74

Gudomen, 14, 54

Hopp, 18

Härda ut, 42, 72

Högmod, 10

Jesus Kristus, 7, 14, 50,
52, 54, 56, 68

Jordelivet, 12, 42, 78

Kristen, 40, 68

Kristi andra ankomst, 18

Lee, Harold B., 81

Mexiko, 24, 39, 66

Missionsarbete, 38, 59

Mormons bok, 38

Mål, 4, 18, 46

Omvändelse, 4, 10, 46

Pionjärer, 24

Prövningar, 42

Sabbaten, 17, 56, 58

Släktforskning, 60, 64

Smith, Joseph Fielding, 32

Tema för veckoträffarna,
50, 52, 53

Tempel, 24, 39, 60

Tjänande, 40

Tro, 18

Vittnesbörd, 64

Vår himmelske Fader, 14,
54, 77, 78, 80

Ödmjukhet, 10

**President
Dieter F. Uchtdorf**

andre rådgivare i första
presidentskapet

BÄSTA TIDEN ATT plantera ett träd

I antikens Rom var Janus begynnelseernas gud. Han avbildades ofta med två ansikten — ett som såg tillbaka på det förflutna och ett som såg framåt mot framtiden. I vissa språk har månaden januari namngetts efter honom eftersom årets början var en tid för begrundan och planering.

Tusentals år senare fortsätter i många kulturer världen över med traditionen att ge nyårslöften. Att ge löften är lätt – att hålla dem är något helt annat.

En man som hade gjort en lång lista av nyårslöften tyckte att han hade gjort bra framsteg. Han tänkte för sig själv: "Hittills har jag hållit mig till min diet, jag har inte tappat humöret, jag har hållit mig till min budget och jag har inte klagat på grannens hund en enda gång. Men i dag är det den 2 januari och väckarklockan har just ringt och det är dags att gå upp. Det kommer att krävas ett underverk för att fortsätta i samma stil."

Börja om

Det är något mycket hoppfullt med en ny start. Jag antar att vi alla någon gång har velat börja om på nytt.

Jag tycker om att få en ny dator med en tom hårddisk. Den fungerar perfekt en tid. Men allteftersom dagar och veckor går och allt fler program installeras (vissa avsiktligt och vissa inte lika avsiktligt) börjar datorn haka upp sig och sådant som den brukade göra snabbt och effektivt går

långsammare. Ibland fungerar den inte alls. Det kan till och med vara svårt att få den att starta eftersom hårddisken belamras med onödiga data och oanvändbara funktioner. Det finns gånger när den enda lösningen är att formatera om datorn och börja om.

Människor kan på liknande sätt belamras av rädsla, tvivel och svåra skuldkänslor. Misstagen vi har gjort (både avsiktligt och oavsiktligt) kan tynga ner oss tills det kanske är svårt att göra det som vi vet att vi borde.

När det gäller synden finns det en underbar omformateringsprocess som kallas omvändelse, som gör att vi kan rensa våra inre hårddiskar från det skräp som tynger hjärtat. Evangeliet visar oss genom Jesu Kristi mirakulösa och barmhärtiga försoning hur vi renar själen från syndens svärta och återigen blir nya och rena, och lika oskyldiga som ett barn.

Men ibland finns det annat som får oss att sakta ner och som håller oss tillbaka, och som orsakar improduktiva tankar och handlingar som gör det svårt för oss att gå vidare.

Ta fram det bästa inom oss

Det är bra att sätta upp mål. Vi vet att vår himmelske Fader har mål eftersom han har sagt att hans verk och hans härlighet är "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39).

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

President Uchtdorf säger att när vi misslyckas med att nå våra mål, kan vi få kraft ... Fastän vi kanske inte når mållinjen så blir vi bättre än vi var förut bara genom att fortsätta på vår resa." Be familjemedlemmarna berätta om upplevelser där de lärde sig mer av själva processen än slutresultatet, till exempel en skolexamen eller när de tagit emot en utmärkelse.

Våra personliga mål kan ta fram det bästa inom oss. Men något som hindrar oss i våra ansträngningar att ge och hålla löften är när vi skjuter på saker och ting. Vi avvaktar ibland med att sätta igång eftersom vi väntar på rätt tid att börja — första dagen på ett nytt år, i början av sommaren, när vi kallas att bli biskop eller hjälpförordningspresident, när barnen har börjat skolan, när vi har gått i pension.

Du behöver ingen inbjudan för att börja röra dig i riktning mot dina rättfärdiga mål. Du behöver inte

vänta på tillåtelse för att bli den person som det är meningen att du ska bli. Du behöver inte vänta på att bli ombedd att tjäna i kyrkan.

Vi kan ibland slösa bort årtal av vårt liv med att vänta på att bli utvalda (se L&F 121:34–36). Men det är en felaktig föreställning. Du är redan utvald!

Ibland i livet har jag haft sömnlösa nätter när jag brottats med frågor, oro eller personliga sorger. Men hur mörk natten än är så uppmuntras jag alltid av tanken på att solen stiger på morgonen.

Med varje ny dag kommer en ny gryning — inte bara för jorden utan också för oss. Och med en ny dag kommer en ny början — en chans att börja om.

Men tänk om vi misslyckas!

Ibland är det rädsla som håller oss tillbaka. Vi kanske är rädda för att vi inte ska lyckas, att vi ska lyckas, att det kanske blir pinsamt, att det kommer att förändra oss, eller att det kommer att förändra människorna vi älskar.

Så därför väntar vi. Eller ger upp.
Något annat vi behöver komma ihåg när det gäller att sätta upp mål är följande: Vi kommer nästan helt säkert att misslyckas — i alla fall på kort sikt. Men i stället för att misströsta kan den vetskapen ge oss kraft eftersom den tar bort pressen av att behöva vara fullkomlig redan nu. Den bekräftar från början att vi ibland inte kan leva upp till förväntningarna. När vi vet det blir misslyckandena inte lika överrumplande eller avskräckande.

När vi ser på våra mål på det sättet behöver misslyckanden inte begränsa oss. Tänk på att även om vi misslyckas med att nå den önskade slutdestinationen med en gång så gör vi framsteg längs vägen som leder fram till den.

Och det är viktigt — det betyder mycket.

Fastän vi kanske inte når mållinjen så blir vi bättre än vi var förut bara genom att fortsätta på vår resa.

Den bästa tiden att börja är nu

Ett gammalt ordspråk lyder: "Den bästa tiden att plantera ett träd är för 20 år sedan. Den näst bästa tiden är nu."

Det är något underbart och hopp-
ingivande med ordet *nu*. Det finns något stärkande i det faktum att om vi väljer att bestämma oss nu så kan vi börja gå framåt med en gång.

Nu är den bästa tiden att börja bli den person vi så småningom vill vara — inte bara om tjugo år utan för evigt. ■

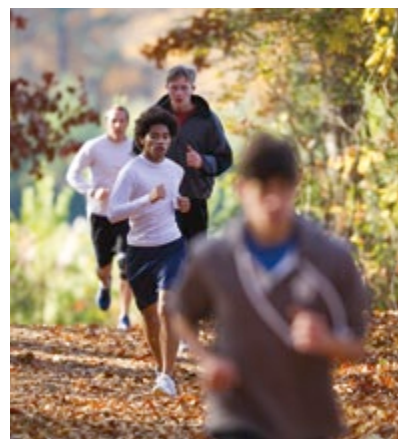
UNGDOMAR

Bli ditt bästa jag — Börja nu

President Uchtdorf säger att "personliga mål kan ta fram det bästa inom oss". Sätt upp några mål inom två eller tre områden i ditt liv, till exempel i fråga om fysisk hälsa, andlig hälsa och vänskap. Vilka framsteg skulle du vilja göra inom de här områdena i år?

När du under bön funderar över några mål bör du se till att de är uppnåeliga men kräver en del ansträngning. Beskriv detaljerat dina mål i din dagbok så att du kan se vilka framsteg du har gjort efter ett år.

Studera det här materialet under bön och försök få reda på vad du ska prata om. Hur kan din kunskap om Frälsarens liv och mission stärka din tro på honom och välsigna dem du vakar över genom besöksundervisningen? För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi gudomliga mission: Föredöme

Det här är ett budskap i en serie besökslärarbudskap som handlar om olika aspekter av Frälsarens mission.

När vi förstår att Jesus Kristus är vårt föredöme i allting kan vår önskan att följa honom bli starkare. Skrifterna är fulla av uppmuntran att följa i Kristi fotspår. Kristus sade till nephiterna: "Ty de gärningar som ni har sett mig göra skall även ni göra" (3 Nephi 27:21). Till Thomas sade han: "Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig" (Joh. 14:6).

I dag påminner våra ledare oss om att ha Frälsaren som vårt föredöme. Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: "När var och en av oss har försoningens lära skriven djupt i vårt hjärta så börjar vi bli det slags folk som Herren vill att vi ska vara."¹

President Thomas S. Monson har sagt: "Vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus, är vårt föredöme och vår styrka."²

Låt oss besluta oss för att komma närmare Kristus, att lyda hans bud och att sträva efter att återvända till vår himmelske Fader.

Från skrifterna

2 Nephi 31:16; Alma 17:11; 3 Nephi 27:27; Moroni 7:48

SLUTNOTER

1. Linda K. Burton, "Är tron på Jesu Kristi försoning skriven i våra hjärtan?" *Liahona*, nov. 2012, s. 114.
2. Thomas S. Monson, "Möt livets utmaningar", *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 67.
3. Se "Hur stor den visdom och den nåd", *Sånger*, nr. 120.
4. Dieter F. Uchtdorf, "Glädje, vår arvedel", *Liahona*, nov. 2008, s. 120.

Tro, Familj,
Tjänande

Från vår historia

"Han visade oss den rätta vägen", skrev Eliza R. Snow, Hjälpföreningens andra generalpresident, om Jesu Kristi jordiska verksamhet.³ Han tjänade den enskilde — en och en. Han sade att vi skulle lämna de nittio-nio fåren och rädda det som gått vilse (se Luk. 15:3–7). Han botade och undervisade enskilda, och tog sig till och med tid till var och en i en folkmassa på 2 500 personer (se 3 Nephi 11:13–15; 17:25).

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet har sagt följande om sista dagars heliga kvinnor: "Ni underbara systrar tjänar andra av skäl som är viktigare än personliga fördelar. Häri liknar ni Frälsaren ... Han tänkte alltid på att hjälpa andra."⁴

Vad kan jag göra?

1. Varför och hur är Jesus Kristus mitt föredöme?
2. Hur kan jag få hjälp att följa Frälsaren genom att tjäna systrarna jag besöker?

ANTECKNINGAR FRÅN OKTOBERKONFERENSEN 2013

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma" (L&F 1:38).

När du går igenom talen från konferensen i oktober 2013 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa de lärdomar som levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan nyligen undervisat om.

Profetiskt löfte: Möta prövningar

Vår himmelske Fader, som ger oss så mycket att glädjas över, vet också att vi lär oss, växer och blir starkare av att ställas inför och klara av prövningarna vi måste gå igenom. Vi vet att det finns tillfällen när vi upplever hjärtskärande förtvivlan, när vi sörjer och när vi provas till vårt yttersta. Men sådana svårigheter ger oss möjlighet att förändras till det bättre, att bygga om våra liv på det sätt som vår himmelske Fader lär oss och att bli någonting annorlunda än det vi var – bättre än tidigare, mer förstående

än tidigare, mer medkännande än tidigare, med starkare vittnesbörd än tidigare.

Det bör vara vårt mål – att vara ståndaktiga och hålla ut, ja, men också att bli mer andligt förädlade i vår resa genom både solsken och sorg. Om det inte vore för utmaningarna vi måste övervinna och problemen vi måste lösa skulle vi inte förändras och därför inte närma oss vårt mål, det eviga livet."

President Thomas S. Monson, "Jag skall inte lämna dig eller överge dig", *Liahona*, nov. 2013, s. 87.

Svar till dig

Varje konferens ger profeter och apostlar inspirerade svar på frågor som kyrkans medlemmar kan ha. Använd novemhernumret 2013 eller gå till conference.lds.org för att få svar på följande frågor:

- Vilka lärdomar undervisas vi om i Trosartiklarna? Se L. Tom Perry, "Lärdomarna och principerna i Trosartiklarna".
- Hur kan vi engagera oss i missionsarbete om vi är rädda? Se M. Russell Ballard, "Sätt din lit till Herren".
- Vad används tionde till? Se David A. Bednar, "Himlens fönster".
- Hur kan synd och upproriskhet påverka vår handlingsfrihet och leda till fångenskap? Se Quentin L. Cook, "Jeremias klagovisor: Undvik fångenskap."

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstal. Hur tillämpar din familj det ni har lärt er av generalkonferensen? Mejla oss på liahona@ldschurch.org.

GÅ OCH GÖR DET

Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum sade att konferensens största välsignelser kommer när vi:

1. "Samlas för att höra Herrens ord."

2. "Återvänder till våra hem för att leva efter dem."

Från "Generalkonferensen: Stärker tron och vittnesbördet", *Liahona*, nov. 2013, s. 7.

PROFETISKA ORD OM KVINNAN OCH PRÄSTADÖMET

Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum frågade: "Varför utförs ... prästadörets förrättningar av män? ...

Lika säkert som vi vet att Guds kärlek är densamma för hans söner som för hans döttrar, vet vi också att han inte skapade män och kvinnor exakt likadana. Vi vet att olika kön är nödvändigt för både vår jordiska och eviga identitet och uppgift. Heliga ansvar ges till respektive kön.

Vi vet att Gud från begynnelsen bestämde hur hans prästadöme skulle förvaltas."

I slutnot 12 efter det här talet nämnde äldste Andersen andra profeter som har svarat på den här frågan. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) sade: "Det var Herren, inte människan, som bestämde att männen i hans kyrka skulle inneha prästadömet." Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum sade: "Herren [har] inte uppenbarat varför han organiserat sin kyrka som han gjort."

Från "Prästadörets kraft", *Liahona*, nov. 2013, s. 95.

FYLL I TOMRUMMET

1. "De som håller förbund är de som håller _____!" (Linda K. Burton, "Kraften, glädjen och kärleken i att hålla förbund", *Liahona*, nov. 2013, s. 113).
2. "Många leds utan att veta om det av Herren till platser där de får höra _____ och komma till hans _____" (Gérald Caussé, "Ni är inte längre främlingar", *Liahona*, nov. 2013, s. 50).
3. "Rättfärdighet är mäktigare än _____" (Boyd K. Packer, "Nyckeln till andligt beskydd", *Liahona*, nov. 2013, s. 27).
4. "När feminina och maskulina olikheter suddas ut förlorar vi _____ och _____ tydliga, kompletterande gåvor som tillsammans skapar en större helhet" (D. Todd Christofferson, "Kvinnans moraliska styrka", *Liahona*, nov. 2013, s. 31).

Svar: 1. buden; 2. evangeliet; 3. orättfärdighet; 4. mäns, kvinnors.

FRÅN MÖRKER TILL LJUS

Vi kan med säkerhet veta när livet är mörkt, att Jesus Kristus kan förvandla mörkret till ljus om vi uppriktigt omvänder oss.

Anonym

Det har funnits stunder i mitt liv när det har känts som om det inte fanns något hopp för mig att bli glad eller att kunna återvända till vår Fader i himlen. För flera år sedan berövades jag likställtheten i kyrkan. Jag hade levt ett liv i övermod och synd och hade fått lida svårt på grund av mina gärningar. Förlovningen med kvinnan jag älskade bröts upp, mina relationer till andra var dåliga och jag var olycklig.

Fastän jag önskade att jag hade valt att vara ödmjuk långt dessförinnan tvingades jag att ödmjuka mig och försöka göra Herrens vilja. Jag började läsa skrifterna mer regelbundet, be oftare och försökte tjäna andra. Jag försökte reparera relationerna jag hade försummat så länge, bland annat min relation till min himmelske Fader. Jag ville verkligen ha en förändring i hjärtat.

Tidigt en morgon körde jag till skolan innan solen hade gått upp.

Horisonten i öster glödde och den västra horisonten var mörk, och en fullmåne sänkte sig bakom den.

Jag hade lagt mig till med vanan att samtala med min himmelske Fader medan jag körde. När jag bad under den här åkturen upplystes mitt sinne

och jag fick ett förnyat hopp i hjärtat.

Jag insåg att mitt liv glödde och blev allt ljusare, precis som den östra horisonten. Mörkret höll på att försvinna och likaså mina synder, som var lika stora som fullmånen. De var inte borta ännu, men jag visste att de

GLÄDJE GENOM OMVÄNDELSE

”Inser vi vår himmelske Faders [iver] över varje ansträngning att komma närmare honom? Fastän vi fortfarande har långt kvar, längtar han efter oss. Vi känner glädje när vår Frälsares kärlek försäkrar oss om att vi fortfarande kan bli rena, att vi en dag får komma hem igen. Den glädjen kommer enbart genom omvändelse.

När vi lämnar våra felsteg bakom oss och utövar tro på Jesus Kristus så får vi förlåtelse för våra synder. Vi inser att vår Frälsare gör något för oss som vi inte kan göra själva.”

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum, ”The Joy of Becoming Clean”, *Ensign*, apr. 1995, s. 51.

snart skulle vara det om jag fortsatte med min uppriktiga omvändelse. Jag hoppades att mitt liv en dag skulle bli så strålande klart som solen vid middagstid.

Med tiden, och allteftersom jag bad om att känna kärlek till min himmelske Fader och andra, blev jag ödmjukare. Den växande ödmjukheten gjorde att jag tjänade Gud och andra mer osjälviskt, och mitt hopp om evigt liv och en bättre framtid förnyades och stärktes. Allteftersom hoppet växte, stärktes också min tro på att min Frälsare, Jesus Kristus, är mäktig att frälsa och rena mig från all orättfärdighet. Jag vet att Mormons ord är sanna: ”Ni [skall] genom Kristi försoning och hans uppståndelses kraft ... ha hopp om att kunna uppväckas till evigt liv” (Moroni 7:41). ■

VILKA ÄR OMVÄNDELSENS VILLKOR?

Profeten Helaman lärde att omvändelse har vissa villkor:

”Herren [skulle] förvisso ... komma för att återlösa sitt folk, men ... han [skulle] inte ... komma för att återlösa dem i deras synder utan för att återlösa dem från deras synder.

Och han har fått sig makt given från Fadern att återlösa dem från deras synder tack vare omvändelsen. Därför har han sänt sina änglar för att förkunna budskapen om *omvändelsens villkor*, som leder till Återlösarens makt, till deras själars frälsning” (Helaman 5:10–11; kursivering tillagd).

För att bättre förstå några av villkoren kan du studera följande skriftställen: Rom. 3:23; Första Nephi 10:21; Andra Nephi 2:8; Mosiah 4:9–10; Läran och förbunden 58:42–43.

Vi tar tacksamt emot berättelser om dina upplevelser av evangeliet som har att göra med Frälsarens verksamhet och mission. Tänkbara ämnen kan vara försoningen, nåd, helbräddagörelse, hopp eller omvändelse. Begränsa artikeln till 600 ord, ge den titeln ”We Talk of Christ” och skicka den till liahona@lds.org eller mejla den till liahona@ldschurch.org.

ADAM

*"Få personer i hela evigheten har varit mer direkt engagerade i frälsningsplanen än människan Adam."*¹

De flesta känner mig som den första människan som levde på jorden, men många vet inte att jag hade ett särskilt ansvar innan jag kom till jorden. I föruttolvaron ledde jag Guds arméer mot Satans arméer i striden i himlen,² och jag hjälpte Jesus Kristus att skapa jorden.³ Jag hette Mikael då, ett namn som betyder "den som är lik Gud".⁴

Gud valde mig att vara den första människan på jorden och satte mig i Edens lustgård, ett paradys med många slags växter och djur. Han blåste in "livsanden" i mig⁵ och gav mig ett nytt namn: Adam.⁶

Gud sade till min hustru Eva och mig att vi inte skulle äta av frukten från trädet med kunskap om gott och ont.⁷ Om vi inte åt av frukten skulle vi få stanna kvar i lustgården och leva för evigt, men vi skulle inte "gå framåt genom att erfara jordiskt motstånd"⁸ eller få barn.⁹ Valet var vårt.

Eftersom vi valde att äta av frukten var vi tvungna att lämna lustgården

och Guds närhet. Det här kallas fallet. Vi blev dödliga, fick uppleva både det goda och det dåliga i livet, och satte barn till världen.¹⁰

Gud visste att fallet skulle inträffa. Han sände Jesus Kristus

för att sona våra synder och övervinna döden så att vi och våra barn skulle kunna återvända till honom.¹¹

Eva och jag lärde oss om Jesu Kristi evangelium, bland annat tro på Jesus

Kristus, omvändelse, dop, mottagandet av den Helige Andens gåva och att härda ut till änden, och vi undervisade våra barn om det.¹²

Tack vare mina upplevelser öppnades mina ögon och jag fick känna glädje i det här

livet.¹³ Kom ihåg att du också kan känna Guds kärlek och återvända till honom om du följer Jesus Kristus,¹⁴ precis som jag lärde mig att göra. ■

SLUTNOTER

1. Robert L. Millet, "Människan Adam", *Nordstjärnan*, feb. 1998, s. 14.
2. Se Upp. 12:7–8.
3. Se Robert L. Millet, "Människan Adam", s. 17.
- 4.Handledning för skriftstudier, "Mikael", scriptures.lds.org.
5. 1 Mos. 2:7.
6. Se Mose 1:34.
7. Se 1 Mos. 2:16–17; Mose 3:16–17.
8. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 49.
9. Se 2 Nephi 2:22–23.
10. Se Mose 4:22–31; 5:10–11; Alma 12:21–27.
11. Se Joh. 3:16–17; 1 Kor. 15:22; 2 Nephi 9:21; Alma 42:2–15.
12. Se Mose 5:1–12, 58–59; 6:51–67.
13. Se Mose 5:10.
14. Se Mosiah 27:25–26.
15. Se Läran och förbunden 27:11.
16. Se 1 Mos. 5:5.
17. Se Läran och förbunden 116:1; Dan. 7:9–14.
18. Se Läran och förbunden 29:26.
19. Se Läran och förbunden 88:114–16.

FRÅN VÄNSTER: MÅLNING AV DAN BAXTER; ADAM OCH EVA I EDENS LUSTGÅRD, AV LOWELL BRUCE BENNETT; LÄMNAR EDENS LUSTGÅRD, AV JOSEPH BRICKEY; EN SINNEBILD, AV JOSEPH BRICKEY; ADAM OCH EVA UNDERVISAR SINA BARN, AV DEL PARSON; ADAM ORDINERAR SET, AV DEL PARSON; ADAM-ONDI-AHMAN, AV DEL PARSON; ÅRKEÄNGELN MIKAEL BESEGRAR SATAN, AV GUIDO RENI/BRIDGEMAN ART LIBRARY/GETTY IMAGES; BAKGRUND FRÅN ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK

FAKTARUTA: ADAM

Namn: Adam, fader Adam, den Gamle av dagar, Mikael¹⁵

Ålder när han dog: 930¹⁶

Roller före jordelivet: Ledde Guds arméer mot Satan; hjälpte Jesus att skapa jorden

Roller under jordelivet: Patriark, make och far; hjälpte till att åstadkomma fallet; följde Jesu Kristi evangelium

Roller efter jordelivet: Ska besöka sitt folk vid Adam-ondi-Ahman,¹⁷ hjälpa till i uppståndelsen,¹⁸ leda den slutliga striden mot Satan¹⁹

**President
Gordon B. Hinckley
(1910–2008)**

Kyrkans femtonde
president

GUDOMEN

Vår tro på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden är den centrala lärosatsen i vår religion.

Gordon B. Hinckley, kyrkans femtonde president, föddes den 23 juni 1910. Han ordinerades till apostel den 16 oktober 1882, vid 51 års ålder, och den 12 mars 1995 inröstades han som kyrkans president.

När profeten Joseph skrev ner det grundläggande i vår lära, lät han detta bli första artikeln:

”Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden” (Trosartiklarna 1:1).

[Profeten sade också]: ”Det är evangeliets första princip att med säkerhet känna till Guds karaktär” (*History of the Church*, 6:305)

Dessa oerhört betydelsefulla och övergripande lärdomar överensstämmer med Herrens ord: ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” (Joh. 17:3). ...

Gud den Evige Fadern

Jag tror utan minsta tvivel eller förbehåll på Gud den evige Fadern. Han är min Fader, min andes Fader, och Fader till alla människors andar. Han

är den store Skaparen, universums härskare. ... Människan skapades till hans avbild. Han bryr sig om oss på ett personligt sätt. Han är verklig. Han är en enskild varelse. Han har ”en kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas” (L&F 130:22).

I redogörelsen för hur jorden skapades sade Gud: ”Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss” (1 Mos. 1:26).

Kan det sägas tydligare? Förringar det Gud, som några vill få oss att tro, att människan skapades till hans exakta avbild? Det borde i stället få varje man och kvinna att känna större tacksamhet i sitt hjärta över att han eller hon är en son eller dotter till Gud. ...

Som missionär talade jag [i London när en man avbröt mig och sade]: ”Varför håller du dig inte till läran i Bibeln? Det står ju i Johannes (4:24) att ’Gud är ande.’”

Jag slog upp den vers han citerat i min bibel och läste hela versen för honom: ”Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.”

Jag sade: ”Naturligtvis är Gud en ande, och det är ni också, i den förening av ande och kropp som gör er till en levande varelse, och det är jag också.”

Var och en av oss består av två olika delar, en fysisk och en andlig.

Alla känner till dödens realitet ... och vi vet också allesammans att anden lever vidare som ett eget väsen och att någon gång, i enlighet med den gudomliga plan som möjliggjordes genom Guds Sons offer, kommer det att ske en återförening av ande och kropp. Att Jesus sade att Gud är en ande motsäger inte det faktum att han har en kropp, lika lite som påståendet att jag är en ande hindrar att jag också har en kropp.

Jag jämför inte min kropp med hans i dess förädling, dess förmåga, dess skönhet och utstrålning. Hans kropp är evig. Min är dödlig. Men detta ökar bara min vördnad för honom. ... Jag strävar efter att älska honom av allt mitt hjärta och all min kraft, själ och förmåga. Hans visdom är större än alla människors visdom. ... Hans kärlek omfattar alla hans barn, och det är hans verk och hans härlighet att åstadkomma odödlighet och evigt liv för sina söner och döttrar (se Mose 1:39).

Herren Jesus Kristus

Jag tror på Herren Jesus Kristus, den evige, levande Gudens Son. Jag tror på honom så som Faderns förstfödde och Faderns enfödde Son i köttet. Jag tror på honom som en egen personlighet, åtskild från sin Fader. ...

Jag tror att han i jordelivet var den

enda fullkomliga människa som vandrat på jorden. Jag tror att vi i hans ord kan finna det ljus och den sanning som, om den efterlevs, kan frälsa världen och ge människorna upphöjelse. Jag tror att det finns gudomlig myndighet i hans prästadöme — makten att välsigna, kraft att bota, kraft att leda Guds timliga göromål och kraft att binda i himlen det som binds på jorden.

Jag tror att han, genom sitt försoningsoffer då han offrade sitt liv på Golgata, sonade mänsklighetens synder och befriade oss från syndens börda på villkor att vi överger det onda och följer honom. Jag tror verkligen att han uppstod och på kraften i hans uppståndelse. ... Jag tror att genom hans försoning ... erbjuds var

och en av oss gåvan att uppstå från de döda. Jag tror dessutom att varje man och kvinna, varje son och dotter till Gud, genom detta offer får möjlighet till evigt liv och upphöjelse i vår Faders rike, när vi ... lyder hans bud.

Ingen större än han har någonsin vandrat här på jorden. Ingen annan har gjort ett jämförbart offer eller gett en jämförbar välsignelse. Han är världens Frälsare och Återlösare. Jag tror på honom. Jag betygar hans gudomlighet. ... Jag älskar honom. Jag uttalar hans namn med vördnad och förundran. ...

Skrifterna berättar om [personer] som han visade sig för och med vilka han talade som en levande, uppståndne Son till Gud. På samma sätt har han visat sig i denna

tidshushållning, och de som såg honom förkunnade:

”Och nu, efter de många vittnesbörd som har givits om honom är detta det allra sista vittnesbördet som vi ger om honom: Att han lever!

Ty vi såg honom, ja, på Guds högra sida, och vi hörde rösten vittna om att han är Faderns Enfödde –

om att medelst honom och genom honom och av honom skapas och skapades världarna, och deras invånare är födda som söner och döttrar åt Gud” (L&F 76:22–24).

Detta är den Kristus som jag tror på och som jag vittnar om.

Den Helige Anden

Den kunskapen kommer från skriftens ord, och det vittnesbördet kommer

genom den Helige Andens kraft. Det är en gåva, helig och underbar, given till oss genom uppenbarelse från den tredje medlemmen i gudomen. Jag tror på den Helige Anden som en person som består av ande, och att han innehar en ställning tillsammans med Fadern och Sonen. Tillsammans utgör dessa tre gudomen. ...

Att den Helige Anden erkändes i forna dagar som medlem i gudomen framgår i samtalet mellan Petrus och Ananias, när den senare undanhöll en del av pengarna han fått vid försäljningen av jord.

”Petrus [sade]: ’Ananias, varför har Satan uppfyllt ditt hjärta, så att du ljög mot den helige Ande? ...

Du har ljutit, inte bara för människor utan för Gud’” (Apg. 5:3–4).

Den Helige Anden [är] Hjälparen som Frälsaren lovade skulle lära hans efterföljare allt och påminna dem om allt som han sagt dem (se Joh. 14:26).

Den Helige Anden är sanningsvittnet, som kan undervisa människor om sådant som de inte kan undervisa varandra om. ... Den helige Andens kraft utlovar en vetskap om att Mormons bok är sann. Moroni förkunnar: ”Och genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting” (Moroni 10:4–5).

Jag tror att denna kraft, denna gåva, är tillgänglig för oss idag.

En verklig person

Jag tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden.

Jag döptes i dessa tre personers namn. Jag vigdes i dessa tre personers namn. Jag hyser inga som helst tvivel om att de är verkliga och enskilda personer. Att de är enskilda personer framkom när Jesus döptes av Johannes i Jordan. Där i vattnet stod Guds Son. Hans Faders röst hördes förkunna att han verkligen var Guds Son, och den Helige Anden visade sig i form av en duva (se Matt. 3:16–17).

Jag är medveten om att Jesus sade att de som sett honom hade sett Fadern [se Joh. 14:9]. Skulle inte samma sak kunna sägas av många söner som liknar sin förälder?

När Jesus bad till Fadern, bad han förvisso inte till sig själv!

Fullkomligt enade

De är åtskilda personer, men de är ett i syfte och strävan. De är förenade till ett i genomförandet av den stor-slagna, gudomliga planen för Guds barns frälsning och upphöjelse. ...

Kristus vädjade till sin Fader till förmån för apostlarna, som han älskade, och sade:

”Inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig.

Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss” (Joh. 17:20–21).

Det är denna fullkomliga enighet mellan Fadern, Sonen och den Helige Anden som får dessa tre att bli ett i gudomen. ■

Från ”Fadern, Sonen och den Helige Anden”, Nordstjärnan, mars 1998, s. 3–9; standardiserad begynnelsebokstav och kommatering.

HELGA SABBATSDAGEN

För många är söndagen bara ännu en dag på veckoslutet för avkoppling och underhållning. Men forntida och nutida uppenbarelser har undervisat om vikten av att hålla sabbatsdagen helig. på sidorna 56–57 i det här numret talar Larry M. Gibson, förste rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap, om hur viktigt det är att hålla sabbatsdagen helig. Broder Gibson säger: "Vårt sätt att helga sabbaten är ett yttre uttryck för vårt förbund att alltid minnas Jesus Kristus."

När dina barn lär sig att hålla sabbatsdagen helig blir de redo att ta emot många välsignelser. Som broder Gibson säger: "Om vi följer den gudomliga befallningen att helga sabbatsdagen så välsignar Herren i sin tur oss och vägleder oss, och inspirerar oss att lösa de problem vi ställs inför."

Förslag för att undervisa ungdomar

- Läs broder Gibsons artikel på sidorna 56–57 tillsammans. Samtala sedan om vad din familj kan göra varje vecka för att förbereda sig för att helga sabbatsdagen. Under en hemafton kan ni sjunga "Stilla höj din stämmas ljud" (*Psalmer*, nr 97) eller en annan psalm om sabbaten och samtala om vad din familj kan göra på söndag för att helga sabbatsdagen.

- Du kan läsa avsnittet som handlar om att helga sabbatsdagen i *Vägledning för de unga*, även skriftställena som anges mot slutet. Ni kan tillsammans leta efter andra skriftställen om att helga sabbatsdagen och samtala om principerna bakom sabbatsbudet.
- Du kan titta på relaterade videor och läsa artiklar med dina tonåringar. Gå till youth.lds.org och klicka på fliken "For the Strength of Youth" i menyn. Klicka sedan på avsnittet om att helga sabbatsdagen så hittar du relaterade videor och artiklar på höger sida och längst ner på sidan.

Förslag för att undervisa barn

- Läs "En splitter ny diakon" i oktobernumret 2013 av *Liahona* och samtala om vikten av sakramentet och att helga sabbatsdagen.
- Ni kan läsa "En lektion om vördnad" i marsnumret 2010 av *Liahona*. Ni kan också göra aktiviteten som hör samman med artikeln. Samtala med dina barn om hur man får hjälp att hålla sabbatsdagen helig genom att vara vördnadsfull i kyrkan.
- Samtala om vad din familj kan göra på söndag för att hedra

SKRIFTSTÄLLEN OM DET HÄR ÄMNET

Andra Moseboken
20:8–11
Jesaja 58:13–14
Första Korintierbrevet
11:23–26
Tredje Nephi 18:3–11
Moroni 6:4–6
Läran och förbunden
59:9–13

Herren. Ni kan läsa "Bestäm dig nu" i marsnumret 2012 av *Liahona* för att få ett exempel på någon som helgade sabbatsdagen i en svår situation.

- Du kan sjunga några sånger tillsammans med dina barn som har med sabbatsdagen att göra, till exempel "Lördagen" (*Barnens sångbok*, s. 105). Samtala om hur din familj kan använda lördagen och andra dagar under veckan till att förbereda er för söndagen. ■

*Kom alltid ihåg
att Jesus Kristus
— som skapade
universum, som
utformade vår
frälsning och som
leder denna kyrka
— har makten.*

Äldste
M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas
kvorum

MÖT FRAMTIDEN MED tro och hopp

Världens omständigheter är osäkra och farliga och de ekonomiska systemen instabila och oberäknliga. Rättigheten till liv, frihet och strävan efter lycka utmanas av dem som vill begränsa vår handlingsfrihet och göra oss osjälvständiga istället för att uppmuntra oss att använda våra talanger och färdigheter för att hitta nya spännande sätt att göra saker på.

De moraliska normerna sviktar. Familjen är under attack och håller på att vittra sönder. Människors kärlek har svalnat och blivit onaturlig (se Matt. 24:12; Rom. 1:31). Politikens, affärsmäns och andra ledares integritet, ärlighet och rättfärdighet försämras ständigt. Det finns ett överflöd av krig och krigsrykten mellan olika länder och trosuppfattningar. Det finns också en kamp som är mer destruktiv än någon väpnad konflikt, den mellan gott och ont — mellan Frälsarens och ljusets härar och Satan med mörkets tjänare — en kamp om Guds barns själar.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) beskrev den värld som dagens unga kommer att möta när han sa: "Vi lever i en tid då hatiska människor utför hemska och föraktliga dåd. Vi lever i en tid av krig. Vi lever i en tid av övermod. Vi lever i en tid av ogudaktighet, pornografi, omoral. Alla Sodoms och Gomorras synder hemsöker vårt samhälle. Våra ungdomar har aldrig ställts inför större utmaningar. Aldrig har vi tydligare än nu sett ondskans liderliga ansikte."¹

Vi borde inte förvånas över vår tids omständigheter eftersom skrifterna och profetiorna om vår tid vittnar om vad som kommer att hända i världen när människor vänder Gud ryggen. Vi kommer att få uppleva ännu värre saker eftersom djävulen fortsätter försöka genomföra sina onda planer. Samtidigt såg forntida profeter, när de såg vår tid och dagens generation av unga, en tid av ljus och förunderliga ting som världen aldrig tidigare skådat.

Medan jag förberedde det här talet bad jag om vägledning för att kunna veta vilket budskap vår himmelske Fader ville att jag skulle ge. De lugnande ord av försäkran som Herren sade till profeten Joseph Smith kom till mitt sinne: "Var dock vid gott mod, ty jag skall leda er. Riket är ert ... och evighetens rikedomar är era" (L&F 78:18.)

Ersätt rädsla med tro

Jag tror att Herren vill att jag säger att vi ska ersätta rädsla med tro — tro på Gud och på kraften i vår Herres Jesu Kristi försoning.

Jag minns när jag som trettonåring kom hem från prästadömsmötet söndagen den 7 december 1941 och fick veta av mina föräldrar att Japan just hade bombat Pearl Harbor. Det här kastade ut Förenta staterna i ett världskrig som redan rasat i Europa i två år. Då kändes det som om livet så som vi kände till det hade nått sitt slut. Det rådde stor osäkerhet och många unga män togs ut till militärtjänst. Men då precis som nu, mitt i stridigheter, kamp och onda inflytanden i världen, fanns det ändå mycket gott.

När vi tänker på framtiden bör vi vara fyllda av hopp och tro. Kom alltid ihåg att Jesus Kristus — som skapade universum, som utformade vår frälsning och som leder denna kyrka — har makten. Han tillåter inte att hans verk misslyckas. Han kommer att övervinna all ondska och allt mörker. Och han inbjuder alla oss som är medlemmar i hans kyrka och alla som har uppriktiga hjärtan, att följa honom i kampen om Guds barns själar. Utöver allt annat vi gör i livet måste vi också viga hjärta, själ sinne

och styrka till hans verk, vandra i tro och arbeta med övertygelse.

Möt framtiden med optimism. Jag tror att vi står på tröskeln till en ny tid av tillväxt, framgång och överflöd. Såvida det inte inträffar en katastrof eller oväntad internationell kris så tror jag att de kommande åren medför ett uppsving i världsekonomin eftersom vi kommer att få se nya upptäckter inom kommunikation, medicin, energi, transporter, fysik, datateknik och andra utvecklingsområden.

Många av dessa upptäckter kommer liksom förr att göras eftersom Anden viskat ingivelser och upplyst sanningssökande individers sinnen. Med dessa upptäckter och framsteg kommer det att bildas nya arbetstillfällen och välstånd för dem som arbetar hårt och särskilt för dem som strävar efter att hålla Guds bud. Så har det varit under andra perioder då nationella och internationella ekonomier har blomstrat.

Många av dessa upptäckter görs för att underlätta Guds arbete, och de påskyndar uppbyggandet av Guds rike på jorden idag, bland annat genom missionsarbete.

Gör din del

Före Frälsarens andra ankomst — och enligt hans gudomliga tidsplan — måste evangeliet nå ut till varje nation, tungomål och folk, tills det fyller hela jorden. Som profeten Joseph Smith sade: "Ingen gudlös hand kan hindra verkets framgång. Förföljelser må rasa, pöbelhopar må samlas, arméer må förena sig, förtalet må nedsvärta, men Guds sanning skall gå framåt kraftfullt, ädelt och oförskräckt, tills den genomträngt varje kontinent, förkunnats i varje trakt, täckt varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat."²

Allteftersom evangeliet når ut till miljarder hungrande själar utför Herrens hand underverk. Missionärer från många olika länder tjänar Herren över hela jorden. Nya kapell och många fler tempel byggs för att välsigna de heliga i enlighet med profetiorna om kyrkans tillväxt inför tusenårsriket.

Många av dessa upptäckter görs för att underlätta Guds arbete och de påskyndar uppbyggandet av Guds rike på jorden idag, bland annat genom missionsarbete.

Ni kanske frågar er var resurserna för att finansiera denna tillväxt kommer ifrån. Resurserna kommer från trofasta medlemmar genom deras tionde och fasteoffer. När vi gör vår del välsignar Herren oss med framgång och med visdom till att fortsätta fokusera på det som betyder mest i livet: "Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också" (Matt. 6:33).

Så under ännu en tid, måhända en kort tid, kommer det att verka som om himlens fönster verkligen har öppnats och att Herren låter "välsignelse strömma ut över [oss] i rikt mått" (Mal. 3:10).

Jag tror att många av dagens unga vuxna får ta del av timliga välsignelser om de håller Herrens bud. Med framgångar kommer en unik utmaning — ett prov som prövar många till det yttersta i fråga om deras andlighet. När ni tar steget in i denna nya värld av framgångar och börjar växla in er utbildning och era färdigheter till ekonomiska framgångar, måste ni alltid skilja på det ni vill ha och det ni behöver

Sök först Guds rike

Ni har två val. Är er motivation till att bygga upp och ta emot välsignelser från Gud personlig tillfredsställelse, människors beundran, makt, inflytande och självförhävelse? Eller är er motivation Guds ära? Arbetar ni för att bidra till hans kyrkas tillväxt och utbredning?

De som söker rikedomar för att bygga upp sin egen självkänsla kommer att märka att dessa rikedomar blir hala och lätt går förlorade på grund av okloka val (se Helaman 13:31). Deras själs välfärd är i stor fara. Jakob, Nephis lydiga yngre bror gav oss den här varningen:

"Och försynens hand har varit högst välvillig mot er så att ni har fått stora rikedomar. Och eftersom en del av er har fått rikligare än era bröder är ni uppblåsta i hjärtats högmod och är styvnackade och högdragna för era dyrbara kläders skull, och ni förföljer era bröder eftersom ni tror er vara bättre än de. ...

Tror ni att Gud rättfärdigar er i detta? Se, jag säger er: Nej, utan han fördömer er, och om ni framhärdar i detta måste hans domar med hast komma över er. ...

[Låt inte] detta, era hjärtans högmod, förgöra era själar!" (Jakobs bok 2:13, 14, 16).

Jakob satte sedan vår avsikt att tjäna pengar i dess rätta perspektiv med ett löfte:

"Men sök efter Guds rike innan ni söker efter rikedomar.

Och sedan ni har fått ett hopp i Kristus skall ni få rikedomar om ni söker dem, och om ni söker dem för att göra gott — att kläda den nakne och att föda den hungrige och att befria den fängne och ge hjälp åt den sjuke och den bedrövade" (Jakobs bok 2:18–19).

Herren säger inte till oss att vi inte ska vara framgångsrika eller att välstånd är en synd. Tvärtom har han alltid välsignat sina barn när de lytt honom. Däremot säger han att vi ska söka välstånd endast då vi först sökt, funnit och tjänat honom. Först då, när vi har hjärtat på rätta stället eftersom vi främst älskar honom, använder vi de rikedomar som vi får för att bygga upp hans rike.

Om ni väljer att söka rikedomar för rikedomarnas skull kommer ni att misslyckas. Ni blir aldrig nöjda. Ni kommer att känna en tomhet och aldrig finna sann glädje och varaktig lycka.

Det blir förmodligen inte bristen på materiella ting som prövar er tro under de kommande åren. Det blir snarare

VAR VID GOTT MOD

"Stormar må hopa sig, regn må ösa ner över oss, men vår kunskap om evangeliet och vår kärlek till vår himmelske Fader och vår Frälsare ska trösta och uppehålla oss och bringa glädje till våra hjärtan då vi vandrar rättrådigt och håller buden. Det finns inget i hela världen som kan besegra oss.

Mina älskade bröder och systrar, var inte rädda. Var vid gott mod. Framtiden är lika strålande som er tro."

President Thomas S. Monson, "Var vid gott mod!" *Liahona*, maj 2009, s. 92.

valet av vad ni ska göra med de timliga välsignelser som ni får.

President Ezra Taft Benson (1899–1994) sade följande om dagens unga generation:

"I nära sex tusen år har Gud sparat er till att komma fram i den sista tiden före Herrens andra ankomst. ...

Gud har till slutspelet sparat några av sina starkaste barn som ska hjälpa till att göra riket segerrikt."³

President Thomas S. Monson sade: "Ni är några av vår himmelske Faders starkaste barn, och han har sparat er för att komma till jorden för 'just för en tid som denna'. [Ester 4:14]."⁴

För att vara en väsentlig del av ett "underbart och förunderligt verk" (2 Nephi 25:17) i dessa sista dagar, måste ni underkasta er Guds vilja, låta er vilja uppgå i hans. Om ni "[strävar] framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor" och "mättar er med Kristi ord" (2 Nephi 31:20), och om ni ivrigt söker, alltid ber och har tro ska Herrens löfte uppfyllas och "allt skall samverka till ert bästa" (L&F 90:24).

Att inviga och helga

Jag uppmanar er att lova er själva och er himmelske Fader att viga ert liv och helga er tid och era talanger till uppbyggandet av Jesu Kristi kyrka i väntan på Frälsarens andra ankomst. Låt avsikten bakom era tankar och handlingar vara att förhärliga Gud och välsigna era medmänniskor. Låt denna avsikt uppmuntra er att entusiastiskt möta varje ny morgon och låt den driva era tankar och handlingar under dagen.

Om ni gör det blir ni välsignade trots att ni lever i en värld som snabbt går alltmer vilse, och ni och era nära och kära kommer att vara trygga och lyckliga. Det betyder inte att ni slipper möta prövningar och motgångar, men det betyder att ni kommer att ha tillräckligt med andlig styrka för att möta dem med tro och förtröstan på Herren.

Syftet med mitt budskap är att ni lättare ska få en vision av framtiden. Möt den ljusa framtid som väntar er med

LÄROPUNKTER

Vi kan vara fortsatt optimistiska inför framtiden om vi:

- Behåller tron på kraften i Jesu Kristi försoning.
- Sätter Herren främst i vårt liv.
- Helgar vårt liv och ger av vår tid för att bygga upp Guds rike.

hopp och tro. Unga män är framtida fäder. Unga kvinnor är framtida mödrar och omhändertagare. Tillsammans är ni "ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk" (1 Petr. 2:9).

En av de främsta prioriteterna för både män och kvinnor är att finna en evig livskamrat, om ni inte redan gjort det. Om ni gifter er i templet får ni en kamrat som kan hjälpa er att stanna kvar på stigen som leder tillbaka till vår himmelske Faders och Jesu Kristi närhet. Vi måste göra vår del för att fortsätta förberedelserna för Kristi andra ankomst.

Från ett tal under ett andligt möte vid Brigham Young-universitetet–Idaho den 6 april 2012. För hela texten på engelska, gå till web.byui.edu/devotionalsand speeches/speeches.aspx.

SLUTNOTER

1. Gordon B Hinckley, "Leva i tidernas fullbordan", *Liahona*, jan. 2002, s. 6.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 141.
3. Ezra Taft Benson i Thomas S. Monson, "Våga stå ensam", *Liahona*, nov. 2011, s. 62
4. Thomas S. Monson, "Mod, mina vänner!" *Liahona*, maj 2009, s. 127.

Framgång i Mexiko

FRÅN KAMP TILL STYRKA

*Sista dagars heliga i Mexiko bygger på sitt arv av tro
för att skapa en vacker framtid för landet.*

Sally Johnson Odekirk

Kyrkans tidningar

Den 6 november 1945 blev bönerna besvarade när den första gruppen mexikanska sista dagars heliga anlände till templet i Mesa i Arizona för att ta emot templets förrättningar på sitt modersmål. José Gracia, dåvarande president för Monterrey gren, sade: "Vi har kommit för att utföra ett stort arbete för oss själva och för våra fäder. ... Några av oss kanske har gjort en del uppoffringar, men de vi har gjort har inte varit förgäves. Vi är glada att vi har gjort dem."¹

President Gracia och de som reste till templet följde i de första mexikanska pionjernas fotspår som också gjorde uppoffringar för det återställda evangeliet.

Grundvalen läggs

Det forntida Mexiko, ett land med berg, öknar, djungler och härliga kustlinjer, beboddes av människor som byggde vackra tempel och städer. Under århundradenas gång har mexikanerna byggt en stark grund av tro och bön som har hjälpt dem klara av svåra tider.

Medan de heliga etablerade kyrkan i Utah arbetade det mexikanska folket för att omstrukturera sitt samhälle, bland annat genom att skriva en ny konstitution som skilde kyrkan från staten. Evangeliets budskap kom till Mexiko 1876 med de första missionärerna. De hade med sig delar av

President George Albert Smith besökte Mexiko och hjälpte till att ena medlemmarna när han medlade med Tredje konventet.

1810: Mexiko förklarar sig självständigt 1821 efter 300 år av spanskt styre.

1830: Mormons bok publiceras och kyrkan organiseras i Palmyra i New York.

1846–1848: Kriget mellan Mexiko och Amerika. Mormon-pionjärer bosätter sig i västra Förenta staterna.

1857–1861: President Benito Juárez reformerar Mexikos regering och inför religionsfrihet.

Mormons bok som de skickade till framstående mexikanska ledare. Detta resulterade snart i dop.

Under en särskild konferens i kyrkan som hölls den 6 april 1881 klättrade grenspresident Silviano Arteaga, flera lokala ledare och aposteln Moses Thatcher (1842–1909) uppför vulkanen M:t Popocatepetl. Äldste Thatcher invigde sedan landet för evangeliets predikande.

Under konferensen bad president Arteaga, och äldste Thatcher berättade: "Tårar strömmade utefter hans rynkiga kinder, för hans ras och folks befrielse. ... Jag har aldrig hört en man be mer uppriktigt, och fastän han bad på ett språk som jag inte förstår, så tyckte jag att jag förstod genom Anden allt han vädjade om."²

Under samma tid organiserades flera mexikanska grenar i området. Desideria Yañez, en äldre änka i staten Hidalgo, hade en dröm om Parley P. Pratts bok *En varnande röst*. Hon sände sin son till Mexiko för att hämta ett exemplar av boken

som just hade översatts till spanska. Hon blev medlem i kyrkan 1880, den första kvinnliga medlemmen i Mexiko.³

Sedan dess har många medlemmar i kyrkan i Mexiko förblivit trofasta under årtionden av revolutioner, förföljelse, fattigdom och isolering.⁴

Exempel på trofasta pionjärer

Ett exempel på den här trofastheten finns i San Pedro Martirs gren som organiserades 1907. De första medlemmarna hade sina möten strax söder om Mexico City i ett hus av soltorkat tegel som byggts av den nye medlemmen Agustín Haro. Han hade kallats att presidera över grenen. Under den mexikanska revolutionens svåra tid när minst en miljon mexikaner dödades, tog många heliga sin tillflykt till San Pedro eftersom deras stater hade blivit ett slagfält. Hjälpföreningssystrarna i San Pedro betjänade flyktingarna med stor medkänsla.⁵

Medlemmarna var också välsignade med hängivna ledare som Rey L. Pratt. Han kallades som president för Mexikokommissionen 1907 och verkade i den kapaciteten till sin bortgång 1931. Han älskade Mexikos historia, kultur och folk och vann folkets kärlek och tillit när de arbetade tillsammans för att stärka kyrkans grundval där. President Pratts ansträngningar för att bygga upp mexikanska ledare i kyrkan visade sig särskilt viktiga 1926 när den mexikanska regeringen började genomdriva lagen som förbjöd

pågick arbete för att göra templets välsignelser tillgängliga för fler medlemmar. Efter att ha träffat kyrkans lokala medlemmar i Arizona sade äldste Joseph Fielding Smith (1876–1972), dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kvorum: ”Jag ser inget skäl till att det engelska språket ska ha monopol på tempelsessionen.”⁸ Äldste Antoine R. Ivins i de sjuttios kvorum och Eduardo Balderas i kyrkans översättningsavdelning ombads att översätta tempelförrättningarna till spanska. Översättningen

ETT FOLK GYNNAT AV HERREN

”Vem kan tvivla på att Mexiko kommer att växa sig större tack vare den nuvarande kampen. ... Vägen [kommer att] beredas för att evangeliet ska predikas för folket i landet, det evangelium som ska åstadkomma deras återlösning och göra dem till ett av Herren gynnade folk.”¹⁷

Rey L. Pratt, president för Mexikokommissionen under mexikanska revolutionen.

1875: Delar av Mormons bok översätts till spanska och trycks.

1876: De första missionärerna i Mexiko anländer.

1881: Särskild konferens hålls. Aposteln Moses Thatcher inviger landet för missionsarbete.

1885: Mormonkolonier bildas i Mexiko.

1886: Hela texten i Mormons bok publiceras på spanska.

utlänningar att presidera över församlingar i Mexiko.⁶ Under den här tiden bildade en grupp medlemmar vad som kallades Tredje konventet och började kalla egna ledare och bygga möteshus.

Bygger på grundvalen

Arwell L. Pierce kallades som president för Mexikokommissionen 1942. Med hjälp av sina upplevelser medan han växte upp i Chihuahua och verkade som missionär i Mexiko nådde president Pierce ut med kärlek och förståelse medan han undervisade, stärkte och hjälpte till att ena medlemmarna. Han arbetade också med medlemmarna i Tredje konventet för att lösa deras problem.

Ett av president Pierce' mål var att hjälpa medlemmarna komma till templet.⁷ År 1943

De första medlemmarna gjorde ofta stora uppoffringar för evangeliet.

EN HÄPNADS- VÄCKANDE FRAMTID

”Jag tror att kyrkan i Mexiko kommer att få alla att häpna, också de som har varit engagerade i den. Mexikanerna vet mycket om samhället de lever i, och det finns en del saker som de inte vill ha där. De ser vad evangeliet erbjuder. De vill ha det och de är villiga att betala priset för det.”¹⁸

Äldste Daniel L. Johnson, president för området Mexiko

banade vägen för tempelbyggande i andra länder.⁹

Efter att tempelceremonin blivit tillgänglig på spanska i templet i Mesa och kyrkans president George Albert Smith (1870–1951) hade besökt Mexiko 1946 för att hjälpa till att ena de mexikanska heliga,¹⁰ började kyrkan växa på ett sätt som tidigare generationer knappt kunde ha föreställt sig. Nya missioner och stavar bildades i hela landet och kyrkan sponsrade skolor som uppmuntrade till utbildning.

tillväxt. Medlemmarna reste långt för att lyssna på president Harold B. Lee (1899–1973), hans rådgivare, flera apostlar och andra ledare.

Tabernakelkören framträdde och bidrog till den andliga festen. Konferensdeltagare sade: ”Det här är mer än vad vi kunde ha föreställt oss — en konferens i vårt eget land.”¹³

1970-talet var en spännande tid av tillväxt i Mexiko. År 1970 fanns det nästan 70 000 medlemmar i landet. I slutet av årtiondet fanns det nära 250 000. Tre år efter områdeskonferensen

1889: Missionärerna förflyttas från centrala Mexiko.

1901: Proselytering återupptas i Mexiko City-området.

1910: Mexikanska revolutionen startar.

1912: Utvandring från mormonkolonierna i norra Mexiko.

1913: Missionärerna förflyttas på grund av revolution. Missionspresidenten Rey L. Pratt leder kyrkan i Mexiko via korrespondens och arbetar med spansktalande människor i Förenta staterna.

År 1964 invigde kyrkan El Centro Escolar Benemérito de las Américas, en skola som betjänade medlemmarna i fråga om utbildning, sociala färdigheter, andlighet och ledarskap tills den blev en missionärsskola 2013.¹¹ Systrar Lorena Gómez-Alvarez som tog examen från skolan säger: ”Benemérito hjälpte mig upptäcka och utveckla mina talanger och få en bakgrund och kunskap om evangeliet som har välsignat mitt liv. Den kommer nu att hjälpa missionärerna sprida evangeliet och fortfarande välsigna människors liv, bara på ett annat sätt.”¹²

Tillväxtens tid

Områdeskonferensen i Mexico City 1972 var en annan vändpunkt för kyrkans

delade äldste Howard W. Hunter (1907–1995) på de tre existerande stavar och skapade 15 stavar under ett veckoslut. Många unga mexikanska medlemmar kallades som ledare.¹⁴

Missionsarbetet utökades också under den här tiden. Mexikokommissionen som officiellt öppnades 1879 delades för första gången 1956. Nu har Mexiko 34 missioner.¹⁵ Broder Jorge Zamora, som verkade som missionär i Mexico City-missionen Nord på 1980-talet, har bevittnat tillväxten. Han minns ett område i sin mission där medlemmarna behövde resa en timme för att komma till kyrkan. Nu finns det en stav där. Han säger: ”Jag tycker det är förunderligt hur Herren arbetar för att bygga kyrkan, oavsett vilket land eller vilken kultur det är.”

Mexikanska medlemmar deltar i samhällsprojekt. De här medlemmarna hjälpte till att plantera träd 2007.

AGRÍCOL LOZANO HERRERA: FÖRSTA MEXIKANSKA STAVSPRESIDENTEN.

Agrícol Lozano Herrera var ny i kyrkan när han hörde president Spencer W. Kimball (1895–1985), dåvarande medlem i de tolv apostlarnas kvorum, uppmuntra medlemmarna i Mexiko att skaffa sig en utbildning för att kunna hjälpa till att stärka landet. Broder Lozano bestämde sig för att bli jurist och förespråkare för sitt lands folk. Han var också chefsjurist för kyrkan i Mexiko och verkade som den första mexikanska stavspresidenten, som missionspresident, som regionrepresentant för de tolv apostlarna och som president för templet i Mexico City.¹⁹

1921: Missionärer skickas till Mexico City-området igen.

1926: Mexikansk nationalism leder till att allt utländskt prästerskap utvisas.

1930-talet: Lokala ledare upprätthåller kyrkans stabilitet i Mexiko

1945: Tempelceremonin översätts till spanska. Man börjar resa till templet i Mesa i Arizona.

Tempel över hela landet

De mexikanska medlemmarna älskar templet förrättningar och är villiga att göra stora uppoffringar i fråga om tid och pengar för att kunna delta i dem. Drygt 100 år efter att äldste Thatcher invigt landet för evangeliets predikande byggdes ett tempel i Mexico City. Det öppnet hus som hölls 1983 hjälpte till att föra kyrkan ut ur mörkret i Mexiko när tusentals människor besökte templet och bad att få mer information. Inom 30 år invigdes ytterligare 11 tempel runtom i landet, och ännu ett är under uppförande.

Isabel Ledezma växte upp i Tampico och kommer ihåg när hennes föräldrar beseglades i templet i Mesa i Arizona. "Det tog två dagar att resa till Arizona och det var mycket dyrt", säger hon. "När templet i Mexico City hade invigts

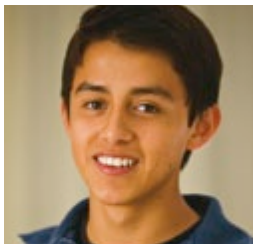
minskade avståndet till 12 timmar med bil. Nu när det finns ett tempel i Tampico kan vi åka dit ofta."

Limhi Ontiveros, som verkade som president för templet i Oaxaca från 2007 till 2010, säger: "De som har ett djupt, varaktigt vittnesbörd om evangeliet finner ett sätt att komma, trots utmaningarna som avstånd och ekonomi kan innebära, och de ser templet som en tillflykt."

Syster Ledzma tillägger: "Vi behöver Anden i våra städer, och det hjälper att ha templet här. När vi har problem, när vi är ledsna, är templet nära och vi känner frid där."

Övervinner motgångar

De mexikanska medlemmarna ställs inför samma utmaningar och frestelser, och de vet

att alla medlemmar är barn till en kärleksfull Fader. Ekonomisk och social status har ingen inverkan på hur de behandlar varandra.

Familjen Mendez bor i ett litet bergssamhälle nära staden Oaxaca i södra Mexiko. De säger: "Det är svårt med tid, ekonomi och avstånd, men viljan att göra det vår Frälsare vill att vi ska göra motiverar oss att övervinna alla hinder."

Gonzalo Mendez, 15 år, säger: "När man bor på en plats där det finns faror kan det vara

yngre bror Alex som är diakon, är en ledare bland sina vänner. Alex säger att när han vänligt ber dem att inte använda svordomar eller bära olämpliga kläder så lyssnar de på vad han säger. Jaime och Alex vet båda att det är en ära och ett ansvar att bära prästadömet. "Jag vet att prästadömet ges till unga män för att de ska förhålliga Guds namn genom att tjäna andra och predika evangeliet", säger Jaime.

Under ett besök i Mexiko träffade äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum

1946: President George Albert Smith besöker Mexiko.

1950-talet: Distrikt och grenar bildas i nästan alla mexikanska stater.

1961: Mexico City stav bildas med Harold Brown som president.

1964: Benemérito-skolan öppnar i Mexico City.

1967: Andra staven i Mexico City organiseras. Agricol Lozano Herrera kallas som den första mexikanska presidenten.

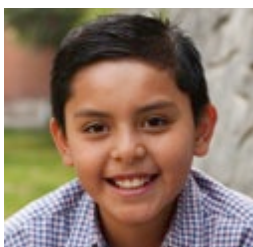
1972: Områdeskonferens i Mexico City.

svårt med frestelser, men med hjälp av bönen håller vi oss borta från världens lockelser, och vi står som vittnen om ett bättre sätt att leva."

Med blicken mot framtiden

Evangeliet har funnits länge i Mexiko, men det finns fortfarande områden där kyrkan håller på att spridas. Jaime Cruz, 15 år, och hans familj är de enda medlemmarna i kyrkan i sitt lilla samhälle i bergen ovanför Oaxaca City. Han och hans vän Gonzalo arbetar med hemstudie-seminariet under veckorna. Varje lördag åker de två timmar med buss för att komma till närmaste kapell och ha en seminarielektion med andra ungdomar i församlingen. Jaime berättar vad han lär sig i seminariet för sina klasskamrater i skolan och besvarar deras frågor. Jaimes

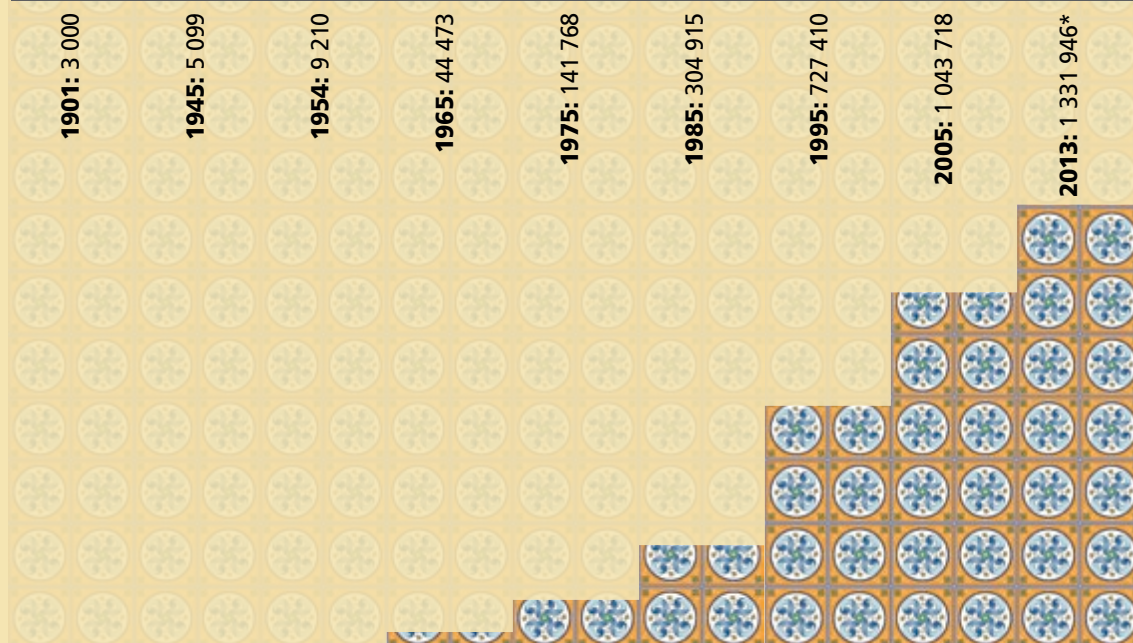
ungdomar från tre stavar i staden Cancun. Han sade följande om den tiden med ungdomarna: "Vi såg ljuset i deras ögon och hoppet i deras ansikten och drömmarna de har. Jag tänkte: Vilken härlig framtid Mexiko har."¹⁶ ■

SLUTNOTER

1. Henry A. Smith, "200 Lamanites Gather in History-Making Conference, Temple Sessions", *Church News*, 10 nov. 1945, s. 8.
2. Moses Thatcher, i *Moses Thatcher Journal, 1866–1868*, s. 54.
3. Se *Women of Faith in the Latter Days*, av Brittany A. Chapman och Richard E. Turley Jr., vol. 1, 1775–1820, s. 461–470.
4. Se Orson Scott Card, "It's a Young Church in ... Mexico", *Ensign*, feb. 1977, s. 17–24.
5. Se "Mexican Mormon Pioneers", av Kirk Henriksen, en utställning i informationscentret vid templet i Mexico City.
6. Se Gerry R. Flake, "Mormons in Mexico: The First 96 Years", *Ensign*, sep. 1972, s. 20–21.
7. F. LaMond Tullis, "A Shepherd to Mexico's Saints: Arwell L. Pierce and the Third Convention", *BYU Studies* vol. 37, nr 1 (1997): s. 127–151.

KYRKANS TILLVÄXT I MEXIKO

Tempel: 12 med ytterligare 1 tillkännagivet i Tijuana
Stavar: 222
Distrikt: 36
Församlingar och grenar: 2 000
Missioner: 35

*I juni 2013

1975: Tolv nya stavar bildas i flera områden i Mexiko.

1983: Templet i Mexico City invigs.

1993: Kyrkan erkänns juridiskt i Mexiko.

2000: Nio små tempel invigs.

2009: Första mexikanska områdespresidenten kallas.

2013: Missionärsskola öppnas i Mexico City.

8. Se Eduardo Balderas, "Northward to Mesa", *Ensign*, sep. 1972, s. 30.
9. Se "Northward to Mesa", av Eduardo Balderas, s. 30–31.
10. Se "The Church Moves On", *Improvement Era*, juli 1946, s. 446; John D. Giles, "Father Lehi's Children", *Improvement Era*, sep. 1946, s. 556.
11. Se Joseph Walker, "Missionary surge prompts LDS Church to open new MTC in Mexico", *Deseret News*, 30 jan. 2013, www.deseretnews.com.
12. Det här citatet och efterföljande citat från nutida medlemmar i kyrkan i Mexiko kommer från en intervju med författaren den 7 feb. 2013.
13. I Jay M. Todd, "The Remarkable Mexico City Area Conference", *Ensign*, nov. 1972, s. 88.
14. Se *Howard W. Hunter* (1994), av Eleanor Knowles, s. 202.
15. Se Don L. Searle, "One Million in Mexico", *Ensign*, juli 2004, s. 34; Kristine Miner, "The Church in Oaxaca, Mexico", *Ensign*, apr. 2001, s. 78.
16. Från en intervju med AV-avdelningen i april 2012.
17. Rey L. Pratt, i *The Young Woman's Journal*, vol. 25, nr 9 (1914), s. 539.
18. Från en intervju med författaren den 5 april 2013.
19. Se "Agricol Lozano Herrera: Mexican Mormon Church Leader", <http://mittromneymormon.net/meet-some-mormons-2/meet-some-mormons-2/agricol-lozano-herrera-mexican-mormon-church-leader>.

Seminarieelever i Oaxaca tycker om att vara tillsammans.

Joseph Fielding Smith

SANN OCH TROFAST

Inspiration från JOSEPH FIELDING SMITHS
liv och lärdomar

Hoyt W. Brewster Jr.

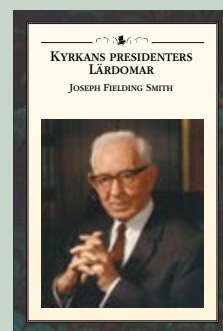
När den 33-årige Joseph Fielding Smith kom till Tabernaklet i Salt Lake City den 6 april 1910 för att vara med på generalkonferensen sade en mötesvärd till honom: "Nå, Joseph, vem blir den nye aposteln?"

"Det vet jag inte", svarade Joseph. "Men det blir varken du eller jag!"¹

När namnen på de tolv apostlarna lästes upp för inröstning, fick Joseph plötsligt en känsla av att hans namn skulle bli nästa namn som nämnades. Det var det, och han inröstades som den tolfte mannen i det aktade kворumet.

Josephs ödmjukhet och känsla för humor visades när han kom hem efter konferensen och berättade för familjen om sitt nya ämbete. Han hälsade på sin hustru med ett märkligt uttalande: "Jag antar att vi måste sälja kon", sade han. Hon blev säkerligen förvånad och väntade på ytterligare förklaring. Han sade bara: "Jag har inte tid att sköta om den längre!"² Så började en apostolisk verksamhet som varade i över sex årtionden.

Joseph Fielding Smith var sonson till Hyrum Smith och blev den tionde presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Han verkade längre som medlem i de tolv apostlarnas kворum innan han kallades att verka som kyrkans president än någon annan av kyrkans presidenter. Under sina sextio år som medlem i det kворumet av särskilda vittnen färdades han först på hästrygg och med vagn och senare med bil och flygplan för att träffa medlemmarna. Hans predikningar och de otaliga verk han författat välsignade kyrkan och alla som lyssnade på hans inspirerade budskap.

*"Låt oss alltid
vara sanna
och trofasta,
och ha en
önskan att
hålla Herrens
bud och hedra
honom och
minnas för-
bunden vi har
ingått med
honom."*

Jag inbjöds att skriva den här artikeln tack vare mitt släktskap med president Fielding Smith, som jag tillgivet kallade morfar. Jag har berörts av hans liv ända sedan min födelse då han utförde förrättningen att ge mig ett namn och en välsignelse, tills hans död när jag var en av de barnbarn som bar kistan under hans begravning.

En förutordinerad profet

Som med alla Guds profeter var Joseph Fielding Smith förutordinerad att komma till jorden enligt Herrens gudomliga tidsplan (se Apg. 17:26). Joseph var Julina Lambson Smiths fjärde barn och första son. I samma ödmjuka anda som den trofasta modern Hanna i Gamla testamentet

(se 1 Sam. 1:11) lovade Julina att om Herren skulle ge henne en son så "skulle hon göra allt i sin makt för att hjälpa honom att ära Herren och sin far".³ Herren inte bara beviljade hennes önskan utan lät henne också veta, före hennes sons födelse, att barnet en dag skulle kallas att verka som ett av hans särskilda vittnen i de tolv apostlarnas kворum.⁴

Joseph föddes den 19 juli 1876 som son till Joseph F. och Julina Lambson Smith. När Joseph föddes var hans far apostel och rådgivare till president Brigham Young. När Joseph var nio månader gammal tog hans föräldrar med honom till invigningen av templet i S:t George i Utah. Han brukade senare skämtsamt säga: "Mitt första uppdrag i kyrkan var att åtfölja Brigham Young till invigningen av templet i S:t George."⁵

När Joseph fick sin patriarkaliska välsignelse vid nitton års ålder lade en inspirerad patriark händerna på Josephs huvud och sade: "Du har förmånen att få leva till hög ålder och det är Herrens vilja att du blir en mäktig man i Israel. ... Du kommer att stå mitt bland folket som profet och uppenbarare för dem, ty Herren har välsignat dig och ordinerat dig till detta ämbete."⁶

Familjelivet: En blandning av kärlek och prövningar

För Joseph Fielding Smith var familjen "den viktigaste organisationen i tiden eller i evigheten".⁷

Ovan: Det här fotot av den unge Joseph Fielding Smith fanns i hans föräldrars familjebibel. Till höger: Joseph tyckte om att spela handball (ett spel som liknar squash) med sin bror David. Nedan: Äldste Smith (den andre från vänster) med missionärskamrater i England, 1901. Fotografiet på motstående sida är också från hans missionstid. Nedan, till höger: Äldste Smith (till vänster) samt medapostel George Albert Smith och Israel Smith, 1936.

Han växte upp i en familj där kärlek, tro och höga moraliska normer och hängivet arbete efterlevdes, och han försökte hela tiden uppehålla samma principer i sin egen familj. (Se kapitel 4, 15 och 16 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*.)

Han gifte sig med Louie Emily Shurtliff i Salt Lake-templet 1898. Ett år senare kallades han på en mission till Storbritannien på två år och stöddes lojalt av sin hustru. När han kom tillbaka återupptog de sitt liv tillsammans och väl-signades med två döttrar. Men sorgligt nog dog Louie under sin tredje, svåra graviditet.

I sin sorg bad Joseph: "Jag ber dig att hjälpa mig att leva så att jag kan vara värdig att träffa henne i evig härlighet, att förenas med henne igen för att vi sedan aldrig mer ska skiljas åt. ... Hjälp mig att fostra mina älskade små barn så att de förblir rena och obefläckade genom hela sina liv."⁸

Efter uppmaning från sin far sökte den nu ensamman tvåbarnsfadern efter en hustru och en mor till sina små barn. Hans rättfärdiga önskningar uppfylldes när Ethel Georgina Reynolds kom in i hans liv. De gifte sig i november 1908 i Salt Lake-templet. Denna underbara kvinna blev mor till Josephs två första döttrar, och födde senare ytterligare nio barn.

Vid ett tillfälle tyngde hustruns bördor aposteln när han reste till en stavskonferens. Han skrev ett brev där det stod: "Jag tänker på dig och önskar att jag kunde vara hos dig hela tiden under de kommande veckorna för att ta hand om dig. Jag hjälper dig så mycket jag kan som det är, och hoppas att du kan *känna* mitt inflytande. Säg till barnen att de ska vara snälla mot dig och mot varandra."⁹ Sedan

gav han uttryck för sitt hjärtas djupa känslor i form av en dikt som senare blev en av våra psalmer: "Synes vägen dig lång" (nr. 74).

Sorgligt nog gick Ethel bort 1937. När hon dog fanns det fem ogifta barn i hemmet. Äldste Smith kände sig manad att söka ännu en hustru och livskamrat. År 1938 gifte han sig med Jessie Evans Smith i Salt Lake-templet.

En som kände dem väl skrev: "Trots en åldersskillnad på 26 år och deras olika temperament, bakgrund och utbildning, passade Joseph Fielding Smith och Jessie

Evans Smith märkvärdigt bra ihop. ... Det som överbryggade den vida klyftan mellan dessa två olika personligheter var den genuina kärlek och respekt som de kände för varandra."¹⁰ (Se sidorna 6–23 i boken.)

Sökte efter kunskap genom studier och genom tro

Joseph Fielding Smith var känd i kyrkan som väl bevandrad i skrifterna och kunnig i evangeliet. Ända sedan sin ungdom hade han en omätlig önskan att "sök[a] lärdom, ja, genom studier och även genom tro" (L&F 88:118). Han hade läst Mormons bok två gånger innan han fyllde 10. När hans vänner undrade var han var kunde de ofta hitta honom på höskullen, upptagen med att läsa skrifterna.¹¹

Han sade till en församling några år senare att "ända från den tid jag lärde mig läsa, har jag haft mer nöje och större tillfredsställelse av att studera skrifterna ... än jag fått av något annat i hela världen".¹² (Se kapitel 10 och 18.)

Vid ett tillfälle berömde president Heber J. Grant (1856–1945) president Smiths lärdom genom att säga: "Jag anser dig vara den mest lärda mannen i fråga om

Ovan: President Smith med sina söner. Ovan till höger: Äldste Smith hälsas av president David O. McKay, 1961. Till höger: President Smith på förhöjningen i Tabernaklet i Salt Lake City. Nedan: President Smith poserar för en fotograf på en basebollmatch, en sport han tyckte om att spela som ung.

skrifterna av alla generalauktoriteter vi har i kyrkan.”¹³

Hans kunskapstörst innebar inte att han inte idrottade eller lekte som pojke eller som vuxen. Han tyckte om att spela baseboll och delta i alla de lekar som ungdomarna i ett jordbrukssamhälle ägnade sig åt. Som vuxen tyckte han om att spela handball och närvarade regelbundet vid sina barns sportevenemang. Han deltog också i sport vid familjesammankomster. Jag har ett ömt minne av en basebollmatch då min morfar slog ett långt slag och den snabba, lågflygande bollen träffade kameran som en morbror höll på att ta bilder med från vänsterplanen.

En med kännande trons försvarare

Redan före sin kallelse som apostel var Joseph Fielding Smith känd som en trons försvarare, vilket ibland ledde till att några felbedömde honom som en sträng man. Även om han var obeveklig i sin önskan att vara trogen

sina förbund och uppmuntra alla att ta emot Jesu Kristi återställda evangelium, fanns det en mildare sida av honom som hans familj och bekanta med lätthet kände igen. President Spencer W. Kimball (1895–1985) sade: ”Många gånger har vi sagt att, eftersom de tolv skall vara Israels domare, skulle vem som helst av oss vara glad att få falla i hans händer, eftersom hans dom skulle vara mild, barmhärtig, rättvis och helig.”¹⁴

President Smith visade exempel på sådan vänlighet under ett möte där en olycka med en av kyrkans bilar diskuterades. En äldre man som körde en oförsäkrad lastbil med grönsaker hade orsakat olyckshändelsen. Efter viss diskussion rekommenderades det att kyrkan skulle driva fallet till domstol. Då tog dock president Smith till orda: ”Ja, det skulle vi kunna göra. Och om vi driver på med all kraft kanske vi skulle lyckas ta lastbilen ifrån den stackars mannen och hur skulle han då försörja sig?” Kommittén ändrade sin rekommendation och lät saken bero.¹⁵

Jag erfor den kärlek andra hade till honom då jag tog kontakt med president Harold B. Lee (1899–1973) på Salt Lake Citys kyrkogård strax efter invigningen av president Smiths grav. Jag sade till honom, ”President Lee, som medlem i familjen vill jag att du skall veta hur mycket jag uppskattar vänligheten du visat min morfar.” Till svar såg han mig i ögonen och sade ömt: ”Jag älskade den mannen!”

En sann och trofast tjänare

President Smiths verksamhet kännetecknades av lydnad mot skrifternas uppmaning att predika omvändelse (se, till exempel L&F 6:9; 11:9). Han sade: "Det har varit mitt uppdrag, såsom jag känner att Herrens ande har manat mig under mina resor i Sions stavar, att säga till folket att *nu* är tiden för omvändelse, samt uppmana de sista dagars heliga att minnas sina förbund, ... och mana dem till att vara *sanna och trofasta* i allting."¹⁶ (Se kapitel 5.)

Genom hela sitt nästan nittiosexåriga liv bad president Smith att han skulle förbli sann och trofast och hålla ut till änden. Faktum är att president Boyd K. Packer, nuvarande president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt: "Till och med när han var över nittio år gammal bad han att han skulle kunna 'hålla förbunden och uppfylla sina skyldigheter samt hålla ut till änden'."¹⁷

För president Smith var "sann och rättfärdig" mer än en ofta upprepad fras. Det var ett innerligt uttryck för hans hopp för alla människor — för medlemmarna i kyrkan som hade gjort förbund och i sanning för alla vår himmelske Faders barn. President Smith bad ödmjukt: "Vi borde först och främst vara för Guds rike och hans rättfärdighet. Låt oss alltid vara sanna och trofasta, med en önskan att hålla Guds bud och ära honom, samt komma ihåg de förbund vi har ingått med honom. Detta är min bön för hela Israel."¹⁸ (Se kapitel 19–22.)

När du i bön begrundar hans inspirerade lärdomar stärks ditt vittnesbörd och du blir välsignad med en ökad förståelse för de rena och enkla sanningarna i Jesu Kristi evangelium. Den här studiekursen stärker din önskan att leva för att vara "sann och trofast". ■

Notering: Författarens mor Naomi Smith Brewster föddes samma år som Joseph Fielding Smith kallades till de tolv apostlarnas kворum och andra barnet till Ethel Georgina Smith som president Smith gifte sig med efter sin första hustrus död.

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith* (2013), s. 16.
2. Joseph Fielding Smith Jr. och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 176.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*, s. 1; se också Bruce R. McConkie, "Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel", *Ensign*, aug. 1972, s. 29.
4. Se Bruce R. McConkie, "Joseph Fielding Smith", s. 29.
5. Joseph Fielding Smith, citerad i Smith och Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 49.
6. Citerad i Smith och Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. vii.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*, s. 75.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*, s. 271.
9. Joseph Fielding Smith, citerad i Smith och Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 188–189.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*, s. 23.
11. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*, s. 4.
12. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*, s. 4.
13. Heber J. Grant, i Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 290.
14. Spencer W. Kimball, i Bruce R. McConkie, "Joseph Fielding Smith", *Ensign*, aug. 1972, s. 28.
15. Se Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), s. 176.
16. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt. 1919, s. 88; kursivering tillagd.
17. Boyd K. Packer, "Förbund", *Nordstjärnan*, jan. 1991, s. 78.
18. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt. 1912, s. 124–125.

STUDIEKURS ÅR 2014

I år studerar Hjälpföreningens systemar och bärarna av melkisedekska prästadömet *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith*. Den här manualen gör att president Smiths inspirerade lärdomar blir tillgängliga för nuvarande och framtida generationer eftersom han dog 1972 då antalet medlemmar i kyrkan endast var strax över tre miljoner. Få nu levande personer har ett personligt minne av president Smiths exemplariska liv, men alla kan bli upplyfta och inspirerade av kraften i hans lärdomar.

När du under bön studerar och begrundar president Smiths lärdomar kommer du att urskilja hur Herren använde honom som talesman för att tydligt undervisa om principer som ger omätliga välsignelser när de tillämpas. Du får studera sådana ämnen som:

- Vårt förhållande till vår himmelske Fader och vår Frälsare
- Den Helige Andens inflytande i vårt liv
- Profeten Joseph Smiths mission
- Vikten av tempelförbunden
- Hur kan jag vara i världen men inte av världen?
- Hur jag kan förbereda mig för Kristi andra ankomst genom att vara sann och trofast

Manualen är tillgänglig på LDS.org samt för mobila enheter på mobile.lds.org.

FÅR JAG LÄSA DEN DÄR BOKEN?

För omkring 50 år sedan när min missionärskamrat och jag knackade dörr i närheten av universitetet i Córdoba i Argentina, bjöd en ung man in oss i sin lägenhet. Det blev genast uppenbart att han och hans rumskamrater bara hade bjudit in oss för att gräla om Guds existens.

Vi ville inte gräla om det så vi kom överens med dem om att träffas senare och berätta om vårt budskap i en bättre inlärningsmiljö. När vi kom tillbaka förklarade den unge mannen varför han trodde att det inte fanns någon Gud. Han sade att Gud är något som människan har hittat på därför att hon vill tro på något större, något övernaturligt.

När det blev vår tur frågade jag: "Hur vet du att Förenta staterna finns?" Jag vittnade om att de fanns och frågade om det fanns några andra bevis för dess existens. Han sade att

han hade läst om dem i böcker och tidningar. Sedan frågade jag om han trodde på mitt vittnesbörd och vad han hade läst. Han sade eftertryckligt att han gjorde det.

"Så vi kan inte förneka vittnesbörden från dem, mig bland annat, som är från Förenta staterna", sade jag. "Inte heller kan vi förneka deras vittnesbörd som har skrivit om dem." Den unge mannen höll med.

Sedan frågade jag: "Kan vi med detta resonemang som grund förneka deras vittnesbörd som har sett Gud och skrivit om sina upplevelser?" Jag visade honom Bibeln och sade att den innehåller vittnesbörd från män och kvinnor som har sett och talat med Gud och Jesus Kristus. Jag frågade om vi kan förneka vittnesbörden i Bibeln, och han sade motvilligt nej.

Sedan frågade jag: "Vad skulle

Vi gav den unge mannen en Mormons bok och vittnade om kärleken som Gud har till sina barn.

du tycka om en bok som skrivits av ett annat folk än de i Bibeln, som sett samme Gud som de som skrev Bibeln?" Han svarade att det inte fanns någon sådan bok.

Vi visade honom Mormons bok och berättade om dess syfte. Vi vittnade om att den var sann och att Gud än i dag kommunicerar genom levande profeter.

Den unge mannen sade förundrat: "Jag har kunnat överbevisa alla predikanter från andra kyrkor. Ni har något som jag aldrig har hört talas om förut. Får jag läsa den där boken?" Vi gav honom boken och vittnade om kärleken som Gud har till alla sina barn.

Eftersom det här hände i slutet av en termin kunde vi inte träffa den unge mannen igen innan han återvände hem till Bolivia. Men jag bad om att han skulle läsa boken och få ett vittnesbörd.

År 2002 kallades jag att verka som president för den spansktalande grenen i Missionärsskolan i Provo. En söndag återgav jag ovanstående berättelse för missionärerna. Efteråt berättade en missionär från Bolivia att han hade hört en äldre man i sin stav berätta om sin omvändelse — samma berättelse som jag har återgett här.

Mina ögon fylldes av tårar. Efter 40 år hade jag fått svar på mina böner om den unge mannen från Bolivia. Han hade fått veta att Gud fanns och att han har en stor lycksalighetsplan. Jag vet att vi kommer att träffas igen en dag, och jag kommer att glädjas med honom åt evangeliet. ■

Neil R. Cardon, Utah, USA

MAMÁ SEFIS RESA TILL TEMPLET

En dag när jag var på Mexikomissionens kontor långt tillbaka på 1940-talet, kom en syster dit från det lilla samhället Ozumba som ligger vid foten av Popocatepetl, en aktiv vulkan omkring 7 mil sydöst om Mexico City. Vi kände henne allihop. Hon hette Mamá Sefi.

Heltidsmissionärerna bodde i hennes lilla hus av soltorkat tegel där hon alltid hade haft ett rum just för dem. Mamá Sefi, som inte ens var 150 cm lång, försörjde sig genom att sälja frukt på marknadsplatserna i samhällena runt Ozumba. Samhällena hade marknad olika dagar och hon åkte till alla marknaderna för att sälja sin frukt.

Hon kom till missionskontoret den där dagen med en stor mjölsäck. De var full av *tostones*, silvermynt som hon hade samlat på sig under årens lopp. Några av mynten var från Porfirio Díaz tid, han som regerade i Mexiko från 1884 till 1911. Mamá Sefi hade rest med buss från Ozumba till missionshemmet med sin säck pengar. Hon berättade för president Arwell L. Pierce att hon hade sparat i många år så att hon kunde resa till Salt Lake-templet och ta emot sin begåvning.

Hon fick tillstånd att lämna landet, en missionär lånade henne en resväska och vi tog henne till tåget. President Pierce ringde någon i El Paso i Texas som skulle möta Mamá Sefi när tåget åkt över gränsen till Förenta staterna och se till att hon kom med en buss till Salt Lake City. Några medlemmar i grenen för

spansktalande i Salt Lake City skulle möta henne vid bussen, ta hand om hennes boende och hjälpa henne i templet.

Några veckor senare återvände Mamá Sefi till Mexico City och sedan till hemmet i Ozumba. Den långa resan hade gått bra. Sedan fortsatte hon att sälja frukt på marknaderna.

Mamá Sefi pratade inte engelska så vi frågade henne hur hon hade kunnat beställa mat under bussresan från El Paso till Salt Lake City — en

resa som tog flera dagar. Hon sade att någon hade lärt henne att säga ”äppelpaj” på engelska, så varje gång bussen stannade för måltider, beställde hon äppelpaj.

Eftersom det var det enda ordet hon kunde på engelska så levde hon på äppelpaj under resan i USA, både dit och hem. Men det hade Mamá Sefi inget emot. I stället återvände hon tacksam och strålande från sin upplevelse i templet. ■

Betty Ventura, Utah, USA

Mamá Sefi åkte omkring 7 mil till missionshemmet med sin säck pengar.

GÅ OCH LAGA STEREON

Vår granne var ungdomsledare i en lokal kyrka och ungdomarna i hans kyrka kom ofta och besökte honom. Det var inte ovanligt att se flera bilar parkerade framför huset, både dag och kväll.

Några av ungdomarna spelade hög musik på sin bilstereo hela tiden. Vi hörde dem flera kvarter bort, och när de kom närmare skakade fönstren i vårt hus. Den höga musiken väckte mig ofta på nätterna. Jag kände irritationen växa och började betrakta de här tonåringarna som mina fiender.

En dag när jag krattade löv hörde jag en bilstereo dåna flera kvarter bort. Ljudet kom allt närmare. När föraren svängde runt hörnet och körde mot

grannens hus hade jag blivit arg och bad till min himmelske Fader att han skulle förstöra stereon.

Min desperata bön fylldes sedan av lovord och tacksamhet när stereon plötsligt blev underbart tyst då bilen stannade. Jag hade arbetat med bilstereor och visste på ljudet att den inte hade stängts av — den hade dött.

Den unge mannen var ledsen över att hans stereo hade slutat fungera och hans vänner samlades för att trösta honom. Jag å andra sidan kände en viss självbelåten tillfredsställelse över att se vad jag trodde var Guds hand som slog ner på stereon.

Men när jag fortsatte iakttä insåg jag att jag såg mig själv som jag hade

Jag kände en viss självbelåten tillfredsställelse över att se vad jag trodde var Guds hand som slog ner på den unge mannens bilstereo.

uppfört mig för många år sedan.

Hjärtat veknade och jag började tänka att den här pojken kanske inte var en fiende trots allt. Då viskade Anden: "Gå och laga stereon."

Jag förbluffades över maningen och försökte skjuta bort den. Varför skulle jag laga något som var en sådan plåga i mitt liv? Men maningen kom igen och jag följde den.

När jag hade erbjudit mig att hjälpa till såg jag omedelbart vad som orsakade problemet. Det var lätt att åtgärda. Snart var stereon lika högljudd som förut.

Den unge mannen uttryckte sin tacksamhet och frågade om det var något han kunde göra för mig. Jag sade att jag behövde åka till arbetet tidigt och att om han kunde sänka volymen på musiken på kvällarna så skulle jag verkligen uppskatta det. Han log och försäkrade mig om att han skulle göra det.

Han hade inte bara musiken på låg volym på kvällarna utan blev också min personliga stereopolis och såg till att hans vänner också sänkte volymen på sina stereor. Sedan dess har vi aldrig haft några problem med hög musik på kvällarna.

Min himmelske Fader hörde och besvarade min bön. Hans lösning gjorde allt tyst och lugnt och var en viktig påminnelse om att följa Anden. Den lärde mig också bättre förstå vad det innebär att älska sina fiender (se Luk. 6:27). ■

Kent A. Russell, Florida, USA

HEJ, LILLA LAMM

Min make och jag hjälpte vår dotter och hennes två söner på flygplatsen när de förberedde sig för att flyga hem. Vi hjälpte vår dotter att hantera bagage, hitta pass och ta hand om en aktiv treåring. Tommy, vår ettårige dotterson som hade sovit i sin sittvagn, vaknade plötsligt. Han fick panik när han försökte ta in allt oljud, alla ljus och det allmänna kaos som rådde.

Jag såg hans ansiktsuttryck och visste vad som höll på att hända så jag ropade på min dotter. Hon böjde sig snabbt ner, tog Tommys ansikte i sina händer, tittade honom i ögonen och sade kärleksfullt: "Hej, lilla lamm."

Genast försvann rynkorna i pannan, den ledsna minen och spänningen i axlarna och hela kroppen suckade av lättnad. Han log en aning innan de tunga ögonlocken slöts igen. Hans rädsla ersattes av en lugn förvissning och en frid som verkade omfamna honom. Det var en liten men mäktig manifestation av den tillit Tommy hade till sin mor. Hennes välbekanta beröring, röst och närvaro tröstade honom.

Liksom Tommy har vi alla känt oss rädda, osäkra och överväldigade. Det är trösterikt att vet att Jesus Kristus, den gode Herden, ropar på oss. Han känner sin flock, och vi kan lita på honom fullständigt. Han sade kärleksfullt: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. ... Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa" (Joh. 14:27).

Jag vet att vi under tider av osäkerhet kan få tröst och förvissning när vi vänder oss till den gode Herden med tro och tillit. När jag välsignas med tröst mitt i kaoset tänker jag tillbaka på händelsen på flygplatsen med min

dotter och dotterson. Liksom Tommy drar jag en suck av lättnat när mina bördor lyfts bort. Under sådana ögonblick får jag ett eget "hej, lilla lamm" av min Herde. ■

Colleen Solomon, Ontario, Kanada

Vår ettårige son fick panik när han försökte ta in allt oljud, alla ljus och det allmänna kaos som rådde på flygplatsen.

Uthärda väl

Äldste J. Christopher Lansing

Områdessjuttio, Nordamerika Nordöst

Frälsningsplanen är en underbar plan, och en del av den planen innefattar att vi övervinner svårigheter som ibland kommer i vår väg och hindrar oss från att förverkliga våra förhoppningar och drömmar. Vi utsätts alla för kriser under vår tid på jorden. En del är små och andra är stora.

En liten kris kan vara att få bensinstopp på en trafikerad väg. En stor kris kan vara en närståendes bortgång, en olycksskada, eller en familjetragedi. En del kriser utsätter vi oss själva för genom olydnad mot Guds eller människors lagar. Andra händer oss utan att vi själva har gjort något fel. Jag förmodar att de flesta av oss har varit med om vad man skulle kunna kalla "felstudsar". Alla som någon gång spelat någon bollsport vet mycket väl vad felstudsar är. De är en del av spelet. De är inte förutsägbara i omfattning eller antal.

En bra spelare inser att felstudsar är en del av livet och försöker fortsätta att leva i tro och mod. För att hålla fast

**Vi bör inte
förvänta oss
att Herren ska
ta bort våra
utmaningar bara
för att vi lovar
honom att alltid
vara trofasta
om han gör det.
Istället ska vi
uthärda väl, och
därefter blir vi
välsignade.**

vid vår önskan att leva med vår himmelske Fader igen måste vi hitta ett sätt att arbeta oss igenom prövningar och upptäcka vad i livet som verkligen är viktigt.

Simma på

När vår enda dotter Lindsay var yngre tyckte hon och jag om att se film tillsammans. En som vi tyckte om, och som vi såg många gånger tillsammans, var en animerad film som heter *Hitta Nemo*. I filmen fångas Nemo av en dykare och hamnar i ett akvarium på en tandläkarmottagning. Hans pappa Marlin är fast besluten att hitta Nemo. På sin resa träffar Marlin på en fisk som heter Doris. De stöter på problem efter problem när de försöker hitta Nemo. Oavsett om problemet är stort eller litet så är Doris uppmaning till Marlin densamma: "Simma på."

Flera år senare verkade Lindsay som missionär i Santiago i Chile. Att vara missionär är svårt. Besvikelserna är många. Som avslutning på mina e-mail

varje vecka skrev jag: "Samma på. Kärleksfulla hälsningar från pappa."

När Lindsay väntade sitt andra barn fick hon veta att det ofödda barnet hade ett hål i hjärtat och att han hade Downs syndrom. När jag skrev till henne under denna väldigt svåra tid avslutade jag mina e-mail med: "Samma på."

Vi får alla möta svårigheter i våra liv, men för att ta oss igenom dem och komma dit vi vill måste vi fortsätta samma.

Ett av mina favoritskriftställen är kapitel 121 i Läran och Förbunden. Det är ett underbart kapitel där profeten Joseph Smith till att börja med är i förtvivlans djup och sedan stiger till himmelska höjder. Detta kapitel och även kapitel 122 och 123 är taget från ett brev som Joseph skrev till kyrkan. För att bättre förstå dessa stora uppenbarelser bör vi sätta in dem i deras rätta sammanhang.

Joseph och några få av hans efterföljare var fångar i fängelset i Liberty i Missouri från december 1838 till april 1839. Fängelset hade ingen värme och maten var knappt ätlig. De var i en källarhåla med jordgolv och med ett tak så lågt att de inte kunde stå helt upprätt. De heliga hade samtidigt blivit fördrivna från sina hem. Mitt i detta kaos utfärdade Guvernör Lilburn W. Boggs sin ökända utrotningsorder.

Joseph frågar: "O Gud, var är du? Och var är tronhimlen som täcker ditt gömställe?" (L&F 121:1). Detta är

samme Joseph Smith som fick himmelska besök av Gud Fadern, Jesus Kristus, Moroni, Johannes döparen, Petrus, Jakob, Johannes och andra. Strax efter sina frågor i de inledande verserna uttrycker Joseph sin frustration:

"Låt din vrede upptändas mot våra fiender, och hämnas oss med ditt svärd i ditt hjärtas raseri över våra oförrätter.

Kom ihåg dina heliga som lider, o vår Gud, och dina tjänare skall glädja sig i ditt namn för evigt" (vers 5–6).

Herren besvarar Josephs innerliga bön med orden: "Min son, frid vare med din själ. Dina motgångar och dina lidanden skall endast vara ett ögonblick" (vers 7).

Sedan undervisar han Joseph om en underbar princip: "Och därefter skall Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden. Du skall triumfera över alla dina fiender" (vers 8).

Budskapet är enkelt och koncist. Vi bör inte förvänta oss att Herren ska ta bort våra utmaningar bara för att vi lovar honom att alltid vara trofasta om han gör det. Istället ska vi uthärda väl, och därefter blir vi välsignade. Det är en fantastisk livsläxa för var och en av oss.

Mer undervisning följer i vers 10, där Herren säger till Joseph: "Du är ännu inte som Job, dina vänner strider inte mot dig, inte heller anklagar de dig för överträdelser, som de gjorde med Job." Hur mycket Job än fick lida så får vi veta att "Människosonen har stigit ned djupare än allt detta. Är du större än han?" (L&F 122:8).

Kapitel 122 kompletterar kapitel 121. Jag kallar det för *om*-kapitlet. Ordet *om* förekommer 15 gånger. I vers fem står det till exempel: "*Om* du kallas att genomgå provningar, *om* du är i fara bland falska bröder, *om* du är i fara bland rövare, *om* du är i fara på land eller på hav" (L&F 122:5; kursivering tillagd).

Om vi byter ut dessa provningar mot provningar som vi möter i vår tids värld så kanske vi kan lära oss något, som *om* någon i min familj dör, eller *om* min pojkvän eller flickvän dumpar mig, eller *om* jag har ekonomiska bekymmer, eller *om* jag vore smartare.

Efter alla *om* säger Herren: "Så vet, min son [eller dotter], att allt detta skall ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo" (vers 7). Med andra ord, de provningar som vi får i livet är i slutändan till hjälp för oss, och till och med nödvändiga.

"Låt oss därför, högt älskade bröder", skriver profeten, "med glädje göra allt det som står i vår makt. Och sedan kan vi med största förvisning stå stilla och se Guds frälsning och hans arm uppenbaras." (L&F 123:17).

Livet är fullt av provningar, och några av dem verkar oöverkomliga. Vi bör uthärda dem med glädje och trofasthet. Om vi gör det kommer vi till slut att återvända för att leva med Gud för evigt.

Frälsarens exempel

Det största exemplet på uthållighet finner vi i Frälsarens liv. Försoningen

krävde att han steg ned under allting och offrade sitt fullkomliga liv för vår skull. När han steg ned under allting led han för all olycka och synd på jorden. "Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ" (L&F 19:18).

Jesus visste vad som krävdes av honom, och han sa på ett mycket mänskligt sätt: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill" (Matt. 26:39). Men han var villig att göra sin Faders vilja och uthärda allting.

Den vi blir spelar en avgörande roll

Det företag som jag äger idag grundades av min far för nästan 60 år sedan. Han dog 1980 och lämnade

mig med uppgiften att leda företaget vid den låga åldern av 30 år.

Under de första åren uppstod situationer som krävde att jag skulle fatta beslut som påverkade vårt lilla företags framtid. Jag ansträngde mig för att agera så som min far skulle ha agerat, och jag tillbringade en hel del tid på knä i försök att få veta vad jag skulle göra. I alla dessa beslut kände jag aldrig något lugnande inflytande eller någon vägledning åt ena eller andra hållet. Till slut gjorde jag vad jag tyckte var bäst och gick vidare. Men jag kände mig besviken över att jag inte hade fått någon bekräftelse på mitt handlande.

En natt besökte min far mig i en dröm. Jag började klandra honom för att han inte hade hjälpt mig veta vad jag skulle göra. Han sa att han kände till min situation men att han

hade mycket att göra där han var och att hans gamla företag inte var så fruktansvärt viktigt. "Chris, vi bryr oss faktiskt inte om företaget häruppe", sa han. "Det vi bryr oss väldigt mycket om är vad du blir på grund av ditt företag."

Det var en viktig lärdom som jag hoppas att jag aldrig ska glömma. Vad vi får uppleva under vårt liv är betydelselöst, men vad vi blir under vårt liv spelar en avgörande roll.

Ibland glömmar vi att vi i den förjordiska tillvaron kämpade tillsammans med Frälsaren för att försvara Faderns plan för moralisk handlingsfrihet. Och vi vann! Lucifer och hans efterföljare blev utkastade, och vi fick möjlighet att uppleva det liv som vi kämpade för. Faderns plan innefattar försoningen. Vår uppgift är att ta oss an våra prövningar och uthärda dem väl. När vi gör det blir försoningen verklig i våra liv och vi uppfyller Herrens verk och härlighet: "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39).

Jag bär vittne om att Jesus är Kristus. Han är världens Frälsare. Han är Fridsfursten och vår Förespråkare inför Fadern. Jag bär vittne om att Fadern känner oss vid namn, älskar oss trots våra ofullkomligheter, och kommer att bereda en plats för oss om vi är trofasta och håller ut intill änden. ■

Från "That's life", ett tal som hölls på BYU-Hawaii den 30 oktober 2012. För hela texten på engelska, gå till devotional.byuh.edu/archive.

För att hålla fast vid vår önskan att leva hos vår himmelske Fader igen, måste vi hitta ett sätt att arbeta oss igenom svårigheter och upptäcka vad i livet som verkligen är viktigt.

**President
Henry B. Eyring**
förste rådgivare i
första presidentskapet

FÖRBERED ○ *gåvor* TILL DIN FRAMTIDA FAMILJ

*Börja i år att förbereda
några gåvor – underbara
gåvor – till din framtida
familj.*

Jag har alltid dagdrömt om att vara en som ger underbara gåvor. Jag föreställer mig hur andra öppnar mina gåvor och visar med tårar av glädje och ett leende att själva givandet, inte bara gåvan, har berört dem. Du kanske också har en sådan dagdröm. Många av er är förmodligen redan experter på att ge gåvor.

Det finns något du kan göra i år för att börja bli bättre på att ge gåvor. Faktum är att ni som elever har särskilda möjligheter. Du kan börja lägga undan några gåvor — underbara gåvor — till din framtida familj. Jag ska berätta för dig om dem.

Skriva uppsatser till skolan

Du kan börja i ditt rum i dag. Finns det någon ofärdig uppsats någonstans i högarna? (Jag gissar att det finns högar där. Jag tror jag vet hur ditt rum ser ut.) Den kanske är färdigskriven och ser ut att vara klar att lämna in. Varför då titta en gång till? Jag lärde mig varför under en religionskurs jag höll en gång på Ricks College (numera Brigham Young-universitetet-Idaho). Jag undervisade ur kapitel 25 i Läran och förbunden. I det kapitlet får Emma Smith veta att hon ska ägna sin tid åt att "skriva och till att lära mycket" (vers 8). På tredje raden satt en blond ung kvinna vars panna rynkades när jag uppmanade klassen att ihärdigt öva på att skriva. Hon räckte upp handen och sade: "Det känns inte rimligt. Allt jag

någonsin kommer att skriva är brev till mina barn." Alla i klassen skrattade. Bara genom att titta på henne kunde jag föreställa mig ett koger fullt av barn runt omkring henne, och jag kunde också se breven hon skulle skriva. Det var kanske inte viktigt för henne att kunna skriva skickligt.

Sedan ställde sig en man upp som satt längre bak. Han hade inte sagt så mycket under terminens gång. Jag vet inte om han ens hade sagt något. Han var äldre än de andra eleverna, och han var blyg. Han frågade om han kunde få säga något. Han berättade lågmält om hur han hade varit soldat i Vietnam. En dag när det verkade vara lugnt hade han lämnat sitt gevär och gått över det inhägnade området för att se om det hade kommit någon post. Precis när han fick ett brev i sin hand hörde han signalhornet ljuda och skrik och granatkastare och skottsalvor som föregick de anstormande fienderna. Han kämpade sig tillbaka till sitt gevär med händerna som vapen. Tillsammans med de andra männen som överlevde drev han tillbaka fienderna. Sedan satte han sig

ner bland de levande, och några av dem som dött, och öppnade sitt brev. Det var från hans mor. Hon skrev att hon hade haft en andlig upplevelse som försäkrade henne om att han skulle överleva och komma hem om han var rättfärdig. In min klass sade mannen tyst: "Det brevet var som skrifterna för mig. Jag har behållit det." Och så satte han sig ner.

Du kanske får ett barn en dag, kanske en son. Kan du se hans ansikte? Kan du se honom någonstans, någon gång, i livsfara? Kan du känna rädslan i hans hjärta? Berör den dig? Vill du ge fritt av dig själv? Vilken uppoffring krävs för att du ska kunna skriva det brev som ditt hjärta vill skicka? Börja öva i eftermiddag. Gå tillbaka till ditt rum och skriv och läs och skriv om uppsatsen flera gånger. Det känns inte som en uppoffring om du ser den där mannen framför dig, känner hans hjärta och tänker på breven han kommer att behöva en dag.

Lösa matteproblem

Några av er kanske inte har någon uppsats som ligger och väntar på

er. Det kan vara en lärobok med ett matteproblem gömt inuti. Låt mig berätta för dig om en dag i framtiden. Du har en tonårsson eller tonårsdotter som säger: "Jag hatar skolan." Efter att ha lyssnat noga inser du att det inte är skolan eller ens matematik som han eller hon hatar — det är känslan av att misslyckas.

Du urskiljer de här känslorna och du blir berörd. Du vill ge av dig själv. Så du slår upp boken och säger: "Vi tittar på ett av talen tillsammans." Tänk på hur chockad du blir när du ser att samma roddbåt fortfarande åker nerför strömmen på två timmar och tar sig tillbaka på fem timmar, och frågorna är fortfarande hur fort strömmen förflyttar sig och hur långt båten tar sig. Du kanske tänker: "Det känns bättre för barnen om jag visar dem att jag inte kan matte heller." Låt mig ge dig ett råd: De ser det som en torftig present.

Det finns en bättre present, men den kräver ansträngningar nu. När min pappa var pojke måste han ha tacklat roddbåtsproblemet och många andra. Det var en del av utrustningen

han behövde för att bli en vetenskapsman som bidrog till kemin. Men han hjälpte mig också. Vårt familjerum såg inte lika elegant ut som hos vissa andra. Det fanns bara en sorts möbler — stolar — och en väggdekoration — en grön skrivtavla. Jag nådde den ålder som din pojke eller flicka kommer att nå. Jag funderade inte över om jag kunde lösa mattetalen. Jag hade tillfredsställande bevisat att jag inte kunde det. Och några av mina lärare var övertygade om att så var fallet.

Men pappa var inte nöjd. Han ansåg att jag kunde klara dem. Så vi turades om framme vid den där skrivtavlan. Jag kan inte komma ihåg gåvorna som pappa slog in och gav till mig. Men jag kommer ihåg skrivtavlan och hans lågmälda röst. Hans undervisning krävde mer än kunskap om vad jag behövde, och omsorg. Den krävde mer än villighet att ge av sin tid då, dyrbar som den var. Den krävde tiden han hade använt tidigare när han hade chansen som du har nu. Tack vare att han hade använt tiden väl då, kunde han och jag ta den där

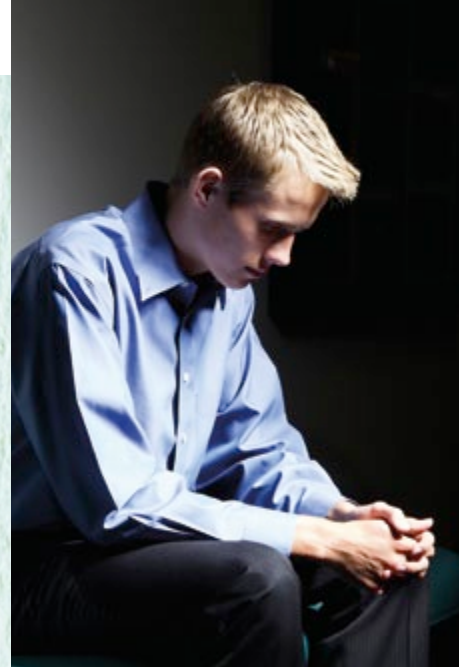
tiden vid skrivtavlan och han kunde hjälpa mig.

Och eftersom han gav mig det, har jag en pojke som lät mig sitta ner tillsammans med honom ett år. Vi rodde samma båt upp och ner. Och hans lärare skrev "stor förbättring" på hans rapporteringskort. Men det som förbättrades mest var känslorna som denne fine pojke fick om sig själv. Inget som jag lägger under julgranen till Stuart har hälften av chansen att bli en sådan släktklenod som hans stolthet över framgången blir.

Lär dig om konst och musik

Kanske finns det nu några konst-elever (eller musikelever) som ler. De tänker: "Han kan knappast övertyga mig om att det finns en dold gåva i *mina* ofärdiga uppgifter." Låt mig försöka. Förra veckan var jag med på en tillställning där man hedrade en ung man. Ett bildspel visades. Lamporna släcktes och jag kände igen två röster. En var en välkänd sångare i bakgrunden, och den andre, berättaren, var fadern till den unge mannen.

Hans pappa måste ha tillbringat många timmar med att förbereda bilder, skriva berömmande ord och sedan samordna musik och ord med rätt volym och ögonblick. Du har en pojke en dag som ska hedras under en sådan tillställning, med alla sina

kusiner, fastrar/mostrar och farbröder/morbröder som tittar på. Och av hela ditt hjärta vill du tala om för honom vad han är och vad han kan bli. Om du kan ge den presenten då eller inte beror på om du känner hans hjärta nu och berörs och börjar utveckla de kreativa färdigheter du behöver. Och det kommer att betyda mer än du nu kan drömma om, det lovar jag.

Omvänd dig nu

Det finns ännu en gåva som några av er kanske vill ge, som kräver att man börjar tidigt. Jag såg hur det började en gång när jag var biskop. En ung man satt emot mig vid mitt skrivbord. Han berättade om miss-tagen han hade gjort. Och han berättade hur gärna han ville att barnen han kanske får en dag har en pappa som kan använda sitt prästadöme och som

de kan beseglas till för evigt. Han sade att han visste att omvändelsens pris och smärta kan bli stor. Och sedan sade han något som jag aldrig ska glömma: "Jag kommer tillbaka. Jag gör allt som krävs. Jag kommer tillbaka." Han var ångerfull. Och han hade tro på Kristus. Ändå tog det månader av smärtsamt arbete.

Så nu finns det någonstans en familj med en rättfärdig prästadömsbärare som överhuvud. De har ett evigt hopp och frid på jorden. Han ger förmodligen sin familj alla slags gåvor, färgglatt inslagna, men ingen kommer att ha större betydelse än den han började arbeta på i mitt kontor, och han har aldrig slutat ge. Han kände behoven hos barnen han bara hade drömt om, och han gav tidigt och fritt. Han uppoffrade sitt högmod, sin lättja

och oförmåga att visa känslor. Jag är övertygad om att det inte känns som en uppoffring nu.

Han kunde ge den gåvan tack vare en annan som han fick för länge sedan. Gud Fadern gav sin Son, och Jesus Kristus gav oss försoningen, den största av alla gåvor och allt givande. Frälsaren kände på något sätt all den smärta och sorg som skulle ansätta oss alla och alla andra som någonsin skulle leva (se Hebr. 4:14–16).

Jag vittnar om att Jesus gav den gåvan fritt, villigt, till oss alla. Och jag vittnar om att när du tar emot den gåvan, som getts genom ett oändligt offer, så gör det givaren glad (se Luk. 15:7).

"Det ni har fått som gåva, ge det som gåva" (Matt. 10:8). Det är min bön att vi ska göra det. Jag ber att vi ska beröras av andras känslor, att vi ska ge utan att känna tvång eller önska få något i gengäld, och att uppoffringen blir angenäm när vi värdesätter glädjen den ger någon annan. ■

Från "Gifts of Love", ett tal som hölls under ett andligt möte vid Brigham Young-universitetet den 16 december 1980. För hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

Unga mäns generalpresidentskap

KOM TILL KRISTUS

Unga mäns generalpresidentskap

Unga män i aronska prästadömet, i år inspirerar vårt tema för veckoträffarna er att tänka på er relation till Jesus Kristus, vår Frälsare och Återlösare, och hur ni kan bli mer lika honom. Vårt tema är "Kom till Kristus och bli fullkomnade i honom och avstå från all ogudaktighet" (Moroni 10:32).

Det här är en helig inbjudan att komma närmare Guds Son. Tack vare hans försoning kan vi få kraft att tjäna, att förneka oss själva sådant som är ogudaktigt i våra liv och känna hans oändliga kärlek. När vi gör det får vi känna sann frid och glädje.

När ni följer inbjudan att komma till Kristus så förstår ni också er heliga plikt att "inbjuda alla att komma till Kristus" (L&F 20:59). Era hjärtan fylls av en önskan att leda andra till honom så att de kan få samma välsignelser som du har fått och fortsätter att ta emot.

En ung man, Michael, fullföljde sin plikt genom att hjälpa Jose, en vän i skolan.

En dag frågade Jose honom: "Michael, varför är du alltid glad?"

Michael sade: "Det är för att jag tjänar."

"Varför tjänar du?"

"Därför att jag har prästadömet och för att det är min plikt", svarade han.

Jose sade: "Jag skulle vilja veta mer om prästadömet."

TEMA FÖR VECKOTRÄFFARNA 2014

"Kom till Kristus och bli fullkomnade i honom och avstå från all ogudaktighet" (Moroni 10:32).

Unga kvinnors generalpresidentskap

Michael bjöd med Jose till kyrkans aktiviteter och senare till kyrkans möten. Så småningom fick Jose och hans familj undervisning av missionärerna och döptes. Jose sade: "Missionsarbetet är kyrkans grundval. Om vi är rättvisa och rättfärdiga i vårt dagliga liv så ser andra oss och lägger märke till oss och ställer frågor till oss som jag gjorde. Michael är ett redskap i Guds stora plan."

"Orden 'kom till Kristus' är en inbjudan. Det är den viktigaste inbjudan du någonsin kan ge någon annan. Det är den viktigaste inbjudan någon kan tacka ja till."¹

— President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet

När du kommer närmare Herren får du en önskan att tjäna andra precis som Michael gjorde. Och när du gör det upptäcker du att löftet som ges av president Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, är sant: "När du inbjuder människor av hela ditt hjärta så kommer ditt hjärta att förändras. Du gör hans arbete åt honom. Du kommer att märka att han håller sitt löfte att vara ett med dig i ditt tjänande. Du kommer att lära känna honom. Och med tiden blir du mer lik honom och du blir 'fullkomnad i honom'."²

Det är kärnan i årets tema. ■

SLUTNOTER

1. Henry B. Eyring, "Kom till Kristus", *Liahona*, mars 2008, s. 49.
2. Henry B. Eyring, "Kom till Kristus", *Liahona*, mars 2008, s. 52.

DU ÄR INBJUDEN

Unga kvinnors generalpresidentskap

Vem tycker inte om att få en inbjudan? När vi får en inbjudan att vara med på en födelsedagsfest eller bröllopsmottagning känner vi oss glada över att fira den viktiga händelsen i deras liv med dem. Temat för veckoträffarna 2014 innehåller också en glädjande inbjudan av evig betydelse: "Kom till Kristus och bli fullkomnade i honom och avstå från all ogudaktighet" (Moroni 10:32).

Många inbjudningar kräver ett svar — ett OSA — då vi talar om ifall vi tackar ja. Har du tackat ja till den här inbjudan i ditt liv? Att komma till Kristus innebär att vi håller det heliga förbund vi ingick i dopet. Det innebär att vi har tagit emot Jesus Kristus som vår personlige Frälsare och Återlösare. Det innebär att vi förstår och tror på det som Alma lärde sin son Shiblon: "Det ... finns [inte] någon annan väg eller något annat sätt för människan att bli frälst än i och genom Kristus" (Alma 38:9). När vi tackar ja till den här inbjudan så betyder det att vi har beslutat oss för att följa Kristi fullkomliga exempel genom att leva dygdiga och helgade liv och genom att älska och tjäna andra.

Den här inbjudan är ingen engångsföreteelse; det är en process. Vi har inbjudits att följa en väg som leder oss till templet där vi ingår ytterligare förbund med vår Fader i himlen och deltar i förrättningar som

är nödvändiga för vår upphöjelse. Den vägen kan innefatta en mission. Den innefattar tempeläktskap och att vi blir rättfärdiga män och kvinnor i Guds rike. Det betyder också att vi härdar ut till änden. Som inbjudan lyder kan vi bli fullkomnade i Kristus när vi kommer till honom. Kristus gör det möjligt för oss att hålla oss kvar på den här förbundsvägen genom tro på honom och genom omvändelse. Processen att bli fullkomlig kan börja i dag. Kristi försoning gör det möjligt.

Den här inbjudan ber oss att förneka oss själva all ogudaktighet — att skilja oss från världens trender, normer och seder. Vi inbjuds att "lägga åt sidan det som hör världen till och söka det som tillhör en bättre värld" (L&F 25:10). Vi vittnar om att när ni tackar ja till inbjudan att "komma till Kristus och bli fullkomnade" så leder det till lycka i det här livet och evigt liv i den kommande världen. Du inbjuds att svara i dag! ■

Moroni 10:32

Årets tema för veckoträffarna är en inbjudan från Moroni att följa Frälsaren.

Bli fullkomnade i honom

”Vi behöver inte känna oss nedslagna om våra uppriktiga ansträngningar att nå

fullkomlighet nu verkar vara mödosamma och ändlösa. Fullkomligheten är i sikte. Vi kan endast få den till fullo efter uppståndelsen och endast genom Herren. Den väntar på alla som älskar Herren och håller hans bud.”

Se äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum, ”Med fullkomligheten i sikte”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 88.

Älska Gud

Hur kan du visa vår himmelske Fader att du älskar honom? Begrunda de här förslagen och hitta på egna. Skriv ner vad du ska göra i din dagbok.

- Håll buden.
- Älska och tjäna andra.
- Fullfölj ansvar i kyrkan.
- Be uppriktigt.

På intet sätt

På intet sätt — Inte alls.

Kom till Kristus

Skrifterna innehåller många inbjudningar att komma till Kristus. Slå upp exemplen som anges nedan. Vad säger de här skriftställena om välsignelserna av att komma till Frälsaren?

Kan du hitta fler skriftställen med den här inbjudan?

- Omni 1:26
- Alma 5:34–35
- 3 Nephi 12:19–20
- Matt. 11:28–30
- Joh. 6:35

32 Ja, ”kom till Kristus och bli fullkomnade i honom och avstå från all ogudaktighet. Och om ni avstår från all ogudaktighet och älskar Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka, då är hans nåd tillräcklig för er så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus, och om ni genom ”Guds nåd blir fullkomliga i Kristus kan ni på intet sätt förneka Guds makt.

Nåd

”Ordet *nåd*, som det används i de heliga skrifterna syftar främst på den gudomliga hjälp och styrka som vi får genom Herrens Jesu Kristi försoning.”

Stå fast i din tro: *Liten uppslagsbok om evangeliet* (2004), s. 105.

Hans nåd är tillräcklig för dig

”En del kristna anklagar sista dagars heliga ... för att förneka Guds nåd

genom att påstå att de kan förtjäna sin egen frälsning. Vi besvarar den anklagelsen med orden: ”Ty vi arbetar flitigt med att ... förmå våra barn ... att tro på Kristus och att förlikas med Gud. Ty vi vet att det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra’ (2 Nephi 25:23). Och vad är ’allt vi kan göra’? Förvisso innefattar det omvändelse (se Alma 24:11) och dop, att hålla buden och hålla ut till slutet.”

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, ”Är du frälst?” *Liahona*, juli 1998, s. 61.

Fullkomliga i Kristus

Fullkomlig, som det används i skrifterna, betyder ”fullständig, hel och fullt utvecklad, helt och hållet rättfärdig. Fullkomlig kan också betyda utan synd eller ondska. Endast Kristus var helt fullkomlig. Kristi sanna efterföljare kan bli fullkomliga genom hans nåd och försoning” (Handledning för skriftstudier, ”Fullkomlig”, scriptures.lds.org).

KOM TILL KRISTUS

"Kom till Kristus och bli fullkomnade i
honom och avstå från all ogudaktighet"

Moroni 10:32.

HUR KAN MITT LIV FÖRÄNDRAS AV ATT JAG HAR **KUNSKAP** OM **GUDOMEN?**

*Fyra principer angående gudomen kan
påverka ditt sätt att leva.*

Lori Fuller

Kyrkans tidningar

Joseph Smith sade: "Det är evangeliets första princip att veta med säkerhet vad Guds karaktär är."¹ Det vi vet om gudomen kan förändra vårt sätt att leva, inte bara i stora saker utan också i de små vardagliga sakerna. Fundera på hur din kunskap om gudomen påverkar ditt liv när du läser om de här fem principerna.

Gudomen älskar oss och vill vårt bästa.

Gudomens medlemmar är eviga och allsmåttiga, och de är angelägna om att vi är lyckliga och mår bra. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) vittnade: "De är intresserade av oss, och vi är föremålet för deras stora omsorg. De finns där för var och en av oss. Vi närmar oss Fadern genom Sonen. Han är vår förespråkare vid Guds tron. Hur underbart är det inte att vi på så sätt kan tala till Fadern i Sonens namn."²

Eftersom gudomens medlemmar älskar oss och vill vårt bästa har våra val betydelse, särskilt de små saker vi gör varje dag som för oss närmare dem. Vi har obegränsad potential och Gud är angelägen om att vi lyckas, också i det lilla.

Vår himmelske Fader gav oss allting.

Vi vet att vår himmelske Fader har gett oss allt, så vi bör försöka erkänna hans hand i allt och vara tacksamma. När vi är tacksamma så handlar vi annorlunda. President Thomas S. Monson lovade att "vi kan lyfta både oss själva och andra när vi vägrar att bli kvar i den negativa tankens värld och i stället odlar en tacksam inställning i vårt hjärta."³

DELTA I SAMTALEN

Att begrunda till söndag

- När har du välsignats av vår himmelske Fader, Jesus Kristus eller den Helige Anden?
- När har du känt dig närmast dem?
- Vad kan du lära dig om dig själv genom att lära dig mer om dem?

Vad du kan göra

- Skriv i din dagbok om hur du har förändrats efter att ha lärt känna gudomen.
- Berätta om dina känslor i kyrkan eller på sociala media.

Eftersom allt vi har kommer från Gud (se Mosiah 2:20–21; L&F 59:21) kan vår tacksamhet göra oss villigare att dela med av oss till andra. Det innefattar även vår tid och våra talanger, förutom våra materiella välsignelser.

Vår himmelske Fader är barmhärtig.

Guds verk och härlighet är "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39). Han vill att vi ska lyckas, så han förlåter oss för misstagen vi gör. Hans barmhärtighet förlåter oss när vi gör om misstagen. Vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden hjälper oss att förändra oss.

Guds barmhärtiga lär oss att vara förlåtande. President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, sade: "Eftersom Gud älskar oss så högt, måste också vi älska och förlåta varandra."⁴ Det innebär bland annat att vi förlåter oss själva.

Jesus Kristus led för vår skull.

Genom försoningen upplevde Frälsaren all vår smärta och alla våra sorger (se Alma 7:11–13). Om vi har en dålig dag och känner att det inte finns någon som förstår, kan vi veta att Frälsaren gör det. Och när vi har en underbar dag och vill ha någon att dela den med så är Frälsaren där för oss. Han vill ta del av vår glädje liksom han tar del av vår smärta.

Den Helige Anden vägleder oss.

Jesus Kristus lovade sina apostlar att Hjälparen, eller den Helige Anden, alltid skulle vara med dem och undervisa och trösta dem (se Joh. 14:16–17, 26–27). Vi kan också ha den Helige Andens gåva till vägledning. Och vi kan lita på att svaren som den Helige Anden ger hjälper oss. Med hans vägledning kan vi ha ständig kontakt med gudomen. Och när vi följer maningarna vi får lär vi känna dem ännu bättre. ■

SLUTNOTER

1. Joseph Smith, i *History of the Church*, 6:305.
2. Gordon B. Hinckley, "På dessa tre tror jag", *Liahona*, juli 2006, s. 8.
3. Thomas S. Monson, "Tacksamhetens gudomliga gåva", *Liahona*, nov. 2010, s. 88
4. Dieter F. Uchtdorf, "De barmhärtiga skall få barmhärtighet", *Liahona*, maj 2012, s. 76.

Larry M. Gibson

Förste rådgivare i Unga
mäns generalpresidentskap

Jag kan alltid MINNAS HONOM

*Vårt sätt att helga sabbaten är ett yttre uttryck för vårt
förbund att alltid minnas Jesus Kristus.*

Jag minns hur jag som elvaåring vördnadsfullt fördes av min biskop till sakramentssalen i vår nya församlingsbyggnad. Han satte sig tillsammans med mig framför sakramentsbordet. Han sade: "Du vet, Larry, snart kommer du att ordineras till diakon inom aronska prästadömet. Inser du vilken speciell välsignelse och plikt det är?" Han sade att jag skulle få det heliga ansvaret att göra som Frälsaren och ge sakramentets heliga emblem till medlemmarna i församlingen. Jag överväldigades av storheten i prästadömsämbetet som jag skulle få.

Min biskop bad mig att lära mig de båda sakramentsböerna utantill och tänka på hur de passar in i mitt liv. Han sade att jag måste sträva efter att göra det som sakramentsböerna ber var och en av oss göra om jag skulle kunna agera i Frälsarens ställe och ge sakramentet till andra. När jag kom hem hjälpte min far mig att hitta sakramentsböerna både i Läran och

förbunden (20:76–79) och i Mormons bok (Moroni 4; 5). Jag läste dem noga för första gången i mitt liv. Jag lyssnade noga när de bads i kyrkan. Jag begrundade orden när brödet delades ut, men den fullständiga inverkan av sakramentsförbundet blev tydlig när jag hörde följande ord i välsignelsen över vattnet: "att de alltid minns honom". Jag frågade mig själv: "Minns jag *alltid* honom? Vad betyder *alltid*? Hur kan jag alltid minnas honom? Varje gång jag hör de heliga sakramentsböerna börjar jag begrunda samma frågor.

Vårt sätt att helga sabbaten är ett yttre uttryck för vårt förbund med vår himmelske Fader att alltid minnas Jesus Kristus. *Sabbatsdagen bör utgöra grunden för att minnas honom under veckans övriga sex dagar.*

Söndagen är en dag då vi lugnar oss, stannar till och minns. Vi går på våra möten i kyrkan; begrundar våra välsignelser, starka sidor och tillkortakommanden; söker förlåtelse; tar

del av sakramentet och begrundar Frälsarens lidande för vår skull. Vi försöker att inte låta oss distraheras av något som kan hindra oss från att dyrka honom, för "på denna dag", som Herren har sagt, "skall du inte göra något annat" (L&F 59:13). Allt vi gör på sabbatsdagen bör vara i harmoni med andan i att minnas Kristus. Om något som vi gör någon gång under sabbatsdagen tar oss bort från att minnas Frälsaren och tjäna på sabbatsdagen som han skulle ha gjort, då kanske vi bör ändra på det. Kom ihåg att sabbatsdagen är en dag som bestämts åt oss då vi inte bara ska "vila från ditt arbete" utan också "ägna den Allrahögste din andakt" (L&F 59:10).

Vi måste planera vårt liv på ett sådant sätt att det inte finns någon ursäkt för att ta bort något av heligheten från någon del av Herrens dag. Det är en dag när vi går hans ärenden, en dag då hela vårt liv kan välsignas och förnyas av heliga upplevelser,

enskilt och med vår familj. Det är en dag när vi berikar vår ande.

Ta lite tid i dag och gör upp en eftertänksam plan över sådant som du ska göra för att sabbatsdagen verkligen ska bli en helig dag i ditt liv. Följ sedan din plan.

Kom ihåg Herrens underbara löfte till dem som helgar sabbatsdagen på rätt sätt: "Och i den mån som ni gör detta med tacksägelse, med glada hjärtan och ansikten ... är jordens fullhet er" (L&F 59:15–16). Har vi råd att gå miste om de här välsignelserna i vårt liv och i våra familjemedlemmars liv?

Jag tror på att helga sabbatsdagen. Jag vittnar djärvt men ödmjukt om att det är ett Guds bud att helga sabbatsdagen. Han lever och älskar var och en av oss. Jag vittnar om att om vi följer den gudomliga befallningen att helga sabbatsdagen så välsignar Herren i sin tur oss, och vägleder oss, och inspirerar oss att lösa de problem vi ställs inför. ■

Summan blev **FRAMGÅNG**

Daniel Kawai

När jag var fjorton år såg min fysiklärare att jag var duktig på matte och anmälde mig till Brasiliens matematikolympiad. Den bestod av tre faser. Den första och andra skulle hållas på en lördag. Jag var med i tredje fasen och såg att den skulle hållas på två dagar, lördag och söndag.

Då sade jag till min lärare och chefen för olympiaden att jag inte skulle göra provet på söndagen eftersom det är Herrens dag. Chefen bad mig prata med mina ledare i kyrkan så att jag kunde vara fri att göra provet på söndagen, för om jag inte gjorde det skulle jag diskvalificeras. Jag sade att jag kunde avstå från allt utom Gud.

Jag blev inte ledsen, för jag hoppades på att Gud ärar dem som ärar honom. Jag kom att tänka på Matteus 6:33: "Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också."

Några veckor senare kontaktade vi olympiadens sekreterare som sade att jag inte kunde göra provet någon annan dag och att jag skulle diskvalificeras. Efter ett långt samtal föreslog han att jag skulle skicka honom ett e-postmeddelande och förklara min situation. Efter att ha skickat meddelandet bad jag till min himmelske Fader och sade att jag skulle göra hans vilja.

Kvällen därpå fick jag ett e-postmeddelande från samordnaren där han sade att jag kunde göra söndagens prov på måndagen vid den tid som var bäst för mig, och han erbjöd sig till och med att ordna så att jag kunde göra provet på min hemort så att jag inte missade morgonlektionen i skolan.

Efter att ha fått de goda nyheterna bad jag och tackade Herren för att han hade hjälpt mig. Mina föräldrar besökte templet för att tacka Herren.

NYCKELTANKAR OM ATT HELGA SABBATSDAGEN

"Herren har gett oss sabbatsdagen för vår skull och har befallt oss att helga den.

En del av att helga sabbaten är att gå på alla dina möten i kyrkan. ...

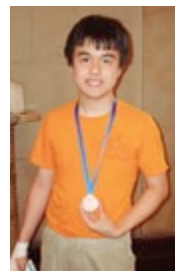
Förbered dig under veckan så att du kan avsätta söndagen för de många uppbyggande aktiviteter som är lämpliga för sabbatsdagen. ...

När du håller sabbatsdagen helig kommer du närmare Herren och din familj. Det ger dig ett evigt perspektiv och andlig styrka."

Vägledning för de unga (häfte, 2011), s. 30, 31.

När provresultaten kom fick jag guldmedaljen. Herren ärar dem som ärar honom. ■

Författaren bor i São Paulo i Brasilien.

RAKT PÅ SAK

Måste unga män
**verka som
missionärer** så
fort de fyller 18 år?

Och uppmuntras
unga kvinnor i högre
grad att verka som
missionärer nu när de
kan gå ut när de är 19 år?

Vad kan jag göra om jag blir **pressad att
bryta mot kyrkans normer**

av andra ungdomar som också är aktiva
medlemmar i kyrkan? Jag vill inte
verka självgod eller fördömande.

När president Thomas S. Monson tillkännagav ändringen på ålderskrav för missionärer, sade han: "Jag säger inte att alla unga män ska — eller bör — verka i en tidigare ålder. Jag säger snarare att utifrån personliga omständigheter och prästadömsledares rekommendationer så är det ett alternativ."¹ Tänk på din fysiska och känslomässiga hälsa, ekonomiska förberedelser och andliga förberedelser. Du kan rådgöra med dina föräldrar och prästadömsledare om det här när du ska bestämma dig för vilken som är den rätta tiden att gå ut.

Angående unga kvinnor, sade president Monson: "Unga kvinnor ... är inte under samma befallning att verka som de unga männen. Men kyrkans unga systrar gör ett betydelsefullt arbete som missionärer och vi välkomnar dem."² ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2012, s. 4–5.
2. Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", s. 5.

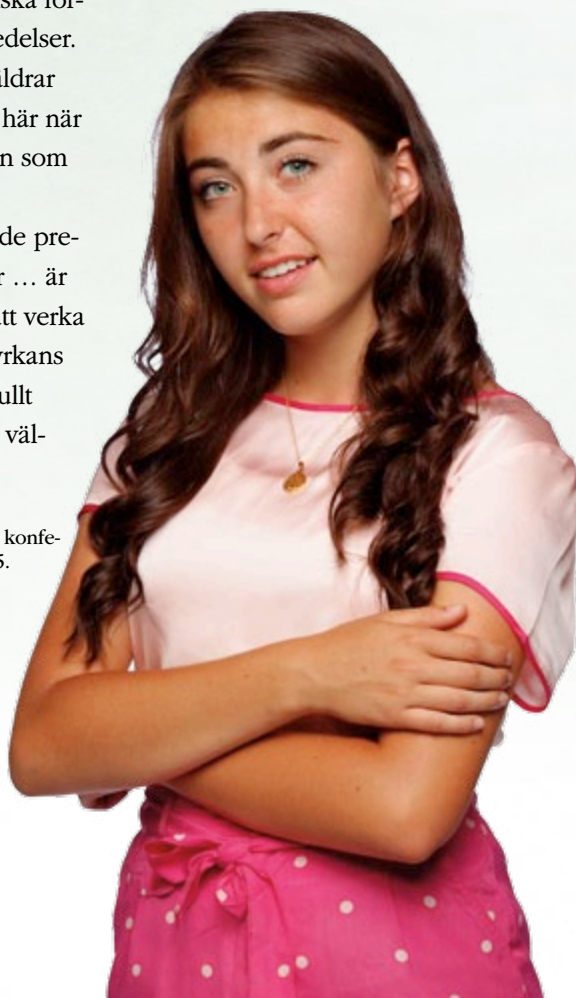
Härmodet att stå för kyrkans normer även om du blir pressad av andra sista dagars heliga ungdomar som känner till normerna och kanske tycker att du är självgod. Vilket innebär den största risken: att bryta mot Herrens bud eller att se överdrivet duktig ut inför några av dina jämnåriga? (Men om de nu pressar dig att

göra något som du känner är *personligen* obehagligt eller som bryter mot en norm som din *familj* har satt upp snarare än kyrkan, kan du fortfarande stå på dig och helt enkelt säga att du föredrar att inte göra det och be dem respektera dina känslor.)

Naturligtvis ska du försöka hantera situationen på ett taktfullt sätt. Som profeten Alma sade till sin missionärs-son Shiblon: "Var frimodig, men inte överlägsen" (Alma 38:12). Det finns inget behov av skarpt fördömande eller en nedlåtande inställning. Du kan bara på ett rättframt sätt låta andra veta vilka normer du har valt att följa. Och om aktiva medlemmar i kyrkan uppmuntrar dig att bryta mot tydliga normer i kyrkan, kom då ihåg vad president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, har sagt: "Var allas vän men rucka aldrig på dina normer."¹ ■

SLUTNOT

1. Dieter F. Uchtdorf, "Din underbara färd hem", *Liahona*, maj 2013, s. 128.

BÅDA HALVORNA AV VÄLSIGNELSEN

Tempelbesök och släktforskning är båda viktiga. När de kombineras tillför de ytterligare välsignelser.

Brittany Beattie

Kyrkans tidningar

När du tittar igenom sidorna i *Liahona* den här månaden, lägg då märke till den stora variation av färgkombinationer som ger en rik energi till varje bild, målning eller design. Många av färgerna blev möjliga för att två av grundfärgerna — röd, gul eller blå — kombinerats för att skapa en ny färg, en som inte kan finnas om grundfärgerna hålls åtskilda.

Släktforskning och tempeltjänst har något gemensamt med de här färgerna. Du får fler välsignelser genom att kombinera de båda viktiga arbetena. Det är därför att släktforskning och tempeltjänst egentligen är två delar av ett och samma arbete — frälsningsarbetet. Du får naturligtvis ändå stora välsignelser genom att hjälpa andra med deras släktforskning och genom att besöka templet och utföra

arbete för dem vars namn finns där. Men du får ännu större välsignelser — gläds åt hela färgpaletten — när du kombinerar de båda delarna och hittar *dina egna* släktnamn och sedan utför arbetet för *dina förfäder* i templet.

Som äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum har sagt:

”Tempeltjänsten och släktforskningsarbetet är olika sidor av samma verk. ...

Vår Fader i himlen vill att vi alla ska få båda delarna av välsignelsen som detta ytterst viktiga ställföreträdande arbete för med sig. Han har bett andra visa oss hur vi kan kvalificera oss för det. Det är upp till er och mig att göra anspråk på dessa välsignelser.

Allt arbete ni utför i templet är gott, men när ni tar emot förrättningar i en av era egna förfäders ställe blir tiden i templet ännu heligare, och ni välsignas på ett ännu större sätt.”¹

Så vilka är några av de stora välsignelser som kommer när vi tar emot båda delarna av välsignelsen? Till höger finns flera löften från nutida apostlar.

SLUTNOTER

1. Richard G. Scott, ”Glädjen i att återlösa de döda”, *Liahona*, nov. 2012, s. 93.
2. Boyd K. Packer, ”Din släktforskning: Hur du börjar”, *Liahona*, aug. 2003, s. 17.
3. Russell M. Nelson, ”Generationer sammanlänkade genom kärlek”, *Liahona*, maj 2010, s. 92.
4. David A. Bednar, ”Tiden är nu”, lds.org/youth/family-history/leaders.
5. John A. Widtsoe, i Conference Report, apr. 1943, s. 39.

Ett förädlade, förändligande inflytande

”Kyrkans medlemmars arbete med sin släkts historia

har ett förädlade, förändligande, mildrande inflytande på dem som engagerar sig i det. De förstår att de binder samman sin släkt. ... När vi utforskar våra egna släktlinjer blir vi intresserade av mer än bara namnen. ... Vårt intresse vänder våra hjärtan till våra fäder — vi söker efter att finna dem och att lära känna dem och hjälpa dem.”²

En del av ett större verk

”Andliga band ... skapas. ... Det

sker en förändring inom oss när vårt hjärta vänds mot våra förfäder. Vi känner att vi tillhör något som är större än vi själva.”³

Ett skydd mot frestelser

”Var och en av oss har nytta av alla dem som gått före oss. När vi hör berättelser om dem kan vi förstå vilka vi är och varifrån vi kommer. ... Släktforskar du i din egen släkt och hjälper andra med deras släktforskning? Detta, för en ung person i världens orättfärdighet som vi lever i idag, är ett av de största skydden mot motståndarens frestelser.”⁴

Hjälp från den osynliga världen

”Om vi utförde vårt arbete för dem som befinner sig i den osynliga världen som hungrar och ber om att få utfört det arbete vi kan göra för dem, skulle kanske den osynliga världen i gengäld hjälpa oss med våra trängande behov. Det finns fler i den andra världen än det finns här. Det finns mer kraft och styrka där än vi har här på jorden.”⁵

JAG HITTADE ETT NAMN

Som förberedelse för en ungdomsresa till templet hade vår församling en veckoträffsaktivitet där vi sökte efter släktnamn som vi kunde ta med oss. Jag satt bredvid mina vänner och klagade på att jag inte kunde hitta några namn på personer som behövde förrättningar utförda för sig. Efter att ha sökt länge på familysearch.org hittade jag ett namn. Jag blev så glad!

Jag sprang snabbt bort till vår släktforskningshandledare och frågade henne vilket nästa steg var. Hon visade mig hur man sparar namnet och skriver ut det så att jag kunde utföra tempelarbetet. Hon sade också att kvinnan var en verklig person och inte bara ett namn på en skärmbild. Jag kände Anden och visste att personen hade väntat på att få sitt arbete gjort och på att jag skulle hitta henne. Jag kunde ta med hennes namn till templet. Jag är så tacksam för möjligheten att tjäna mina förfäder och hjälpa till att ge dem glädjen i evangeliet.

Leah G., New York, USA

Vad gör jag om jag inte har tillgång till internet?

Dina släktnamn behöver skickas in via internet för att du ska kunna utföra tempelarbete för dem, men du behöver inte ha tillgång till internet hemma. Samla ihop namn, information och släktberättelser från dina levande släktingar, och se sedan om det finns ett lokalt släktforskningscenter där du kan skicka in namnen på familysearch.org. I områden med begränsad internetåtkomst kan man prata med släktforskningshandledaren i församlingen eller staven om vilka resurser de har för att föra in data elektroniskt åt dig.

Innebär det att jag inte ska besöka templet om jag inte har några släktnamn?

Inte alls! Genom att besöka templet får både du och de du döps och konfirmeras för rika välsignelser, oavsett om de är dina förfäder eller inte. Du ska definitivt besöka templet även om du inte har några släktnamn. Första presidentskapet har sagt: "Medlemmar med begränsad förmåga att göra sin egen släktforskning uppmuntras att utföra ställföreträdande förrättningar med namn som tillhandahållits av andra medlemmar eller av templet" (Brev från första presidentskapet, 8 okt. 2012).

EN INBJUDAN FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

"När kyrkans medlemmar hittar namn på förfäder och tar dessa namn till templet för förrättningsarbete kan tempelupplevelsen berikas avsevärt. ... Vi uppmuntrar särskilt ungdomar och unga ensamstående vuxna att använda egna släktnamn i sitt tempelarbete, eller namn på förfäder till medlemmar i den egna församlingen och staven."

Brev från första presidentskapet, 8 okt. 2012

UNGDOMAR BERÄTTAR VÄLSIGNELSER GENOM SLÄKTFORSKNING

Ungdomar från New York i USA inbjöds nyligen av sin stavspre-sident att hitta ett släktnamn som de kunde ta till templet som en del av en särskild ungdomskonferens. De upptäckte stora välsignelser när de kände hur deras hjärtan vände sig mot deras fäder (se Malaki 4:5–6).

Tar släktnamn till templet

- "Jag brukade tänka att släktforskning bara var ännu en sak att bocka av, men nu inser jag att de är *verkliga* människor som har väntat i årtal. Min upplevelse i templet är annorlunda när jag tar med mig släktnamn. Jag antar att det är på grund av allt hårt arbete, all tid och alla böner som behövdes för att hitta *ett* namn. Men det är värt allt arbete för *ett* namn, för det är *en person* som behöver vara hos sin Fader i himlen." — Hannah A., 13 år
- "När man har hittat en person så börjar man känna en samhörighet med den personen i andevärlden. När man tar med sig egna namn så är det ett sätt att stärka den samhörigheten. Det hjälper en att förstå sin eviga familj." — Spencer S., 15 år

- "När man tar släktnamn till templet inser man att de här människorna är verkliga. De är inte bara namn på ett papper. De är verkliga bröder och systrar som delar ens historia — och är en del av den." — Lilli N., 16 år

Tar emot välsignelser

- "Jag har lagt märke till en skillnad i mitt liv. Det är en varm och skyddande känsla." — Noah R., 13 år
- "Man kan känna i hjärtat att man är en del av ett större verk. Att ge sin släkt möjligheten att ta emot templets välsignelser är en känsla som ingen annan." — Corinne C., 17 år
- "Jag har känt mig trygg och lugn sedan jag började släktforska. När jag tar släktnamn till templet ger det mig en överväldigande glädje." — Tyler M., 16 år

- "Det har stärkt min kärlek till Frälsaren, min himmelske Fader och mina förfäder. Det har hjälpt mig komma närmare min närmaste familj och stärkt mitt vittnesbörd om evangeliet." — Alexandra H., 14 år
- "Jag har varit mycket gladare." — Ross S., 12 år
- "Med varje namn känner jag en överväldigande frid och glädje, som om personen har väntat just på mig." — Rhiannon B., 15 år
- "Jag vet varifrån jag kommer, och jag får större självförtroende." — Eliza L., 13 år
- "Jag har varit mindre grälsjuk hemma." — Gehrig L., 12 år
- "Jag förstår mer och mer hur viktig familjen är. Jag vill komma närmare min familj på jorden." — Emma L., 15 år
- "Det har hjälpt mig att bättre förstå Guds plan för oss. Jag känner mig närmare min himmelske Fader och evangeliet eftersom jag bättre förstår förrättningen som utförs." — Noah C., 14 år ■

Vad ska du göra?

Vad ska du göra för att "göra anspråk på dessa välsignelser" som kommer av att hitta släktnamn och sedan ta dem till templet? Gör upp en plan i dag för hur löftet att du ska få båda delarna av välsignelsen ska bli verkligt i ditt liv.

ETT INSPIRERANDE SKRIFTSTÄLLE

"[Jesus Kristus] skall medla för alla människors barn. Och de som tror på honom skall bli frälsta" (2 Nephi 2:9).

I det här skriftstället har ordet *medla* stor betydelse. Det innebär till exempel att någon hjälper två personer att lösa ett problem som de har sinsemellan. I det här fallet är Frälsaren den medlare som hjälper alla människor som har avskilts från vår himmelske Fader på grund av synd.

Det här skriftstället hjälpte mig förstå vår Frälsares, Jesu Kristi betydelse. Jag är tacksam för hans försoning. Det är bara genom honom som vi åter kan bo hos vår himmelske Fader i himlen.

Hanisha A., Indien

VEM VILL BE?

Som missionär undervisade jag och min kamrat en familj med flera barn. En gång när vi höll på att planera vårt arbete bad vi och samtalade om vilken lektion vi skulle ge barnen, och vi kom båda fram till att vi skulle undervisa om bön.

När vi kom hem till familjen var farmodern och barnen så glada. Vi inledde lektionen med en bön. Barnen var tysta och redo att lyssna. Vi förklarade för dem hur och varför vi ber. I slutet av lektionen frågade vi dem: "Vem vill be en avslutningsbön?" Alla ville be! Så vi gjorde upp ett schema åt dem över vem som skulle be varje gång vi kom och höll en lektion. Vi inbjöd dem också att be när inte vi var där.

Efter lektionen tänkte jag: "Varför är det så lätt för små barn att be men mycket svårare för våra äldre undersökare? Jag hittade svaret i Bible Dictionary: "Så snart vi förstår vår sanna relation till Gud (att Gud är vår Fader och vi är hans barn), så blir genast bönen en naturlig instinkt för oss (Matt. 7:7–11). Många av de så kallade svårigheterna i samband med bön härrör från att vi glömmer den relationen" ("Prayer"; se också Handledning för skriftstudier, "Bön", scriptures.lds.org).

Efter det försökte jag hjälpa andra förstå sin sanna relation till vår Fader i himlen. Vår Fader i himlen vill samtala med sina barn, precis som våra jordiska föräldrar vill prata med oss. Han älskar oss, han vill tala med oss och han vill att vi ska tala med honom.

Jarrel M., Filippinerna

SLÄKTFORSKNING ENAR FAMILJER

Jag hittade ett mål inom Personlig tillväxt som motiverade mig att börja på mitt släkträd. Alltid när jag var hos mina farföräldrar på lunch berättade de om sitt liv och om andra släktingars liv. Jag började besöka släktforskningscentret och samla information om min släkt.

Jag kom ihåg när jag hittade information om speciellt en anmoder. Hon var gravid när hon kom till Argentina per båt. Under resan begravde hon sin son i havet. Hon var bara en berättelse tills jag hittade hennes namn i en uppteckning. Jag kom ännu närmare mina farföräldrar och jag lärde känna mina förfäder som om jag hade bott hos dem. Jag hittade information om mina förfäder, spred den glada nyheten om evig besegling och hjälpte till att välsigna många generationer.

Jag fortsätter att hitta dolda skatter tack vare FamilySearch. Jag tycker om det som president Thomas S. Monson har sagt: "Jag vittnar om att när vi gör allt vi kan för att utföra det verk som ligger framför oss, ger Herren oss tillgång till den heliga nyckel som behövs för att öppna låset till den skatt vi eftersträvar."¹ Genom våra ansträngningar kan vi upptäcka nycklarna till våra eviga skatter, och en dag får vi möjlighet att träffa våra förfäder personligen.

Yael B., Argentina

SLUTNOT

1. Thomas S. Monson, "Trons nyckel", *Nordstjärnan*, maj 1994, s. 5.

FÅ ETT VITNESBÖRD AV DEN HELIGE ANDEN

När jag blev medlem i kyrkan som nioåring trodde jag redan på att kyrkan var sann, så jag tyckte det var onödigt att fråga Gud om den var sann. När jag hade varit medlem i flera år började jag tvivla. När jag under ett sakramentsmöte lyssnade på psalmen "O, hur skön var morgonstunden" (*Psalmer*,

nr 14) bad jag och frågade min himmelske Fader om kyrkan är sann och om Joseph Smith verkligen hade sett honom och Jesus Kristus. Tanken kom att ja, Jesu Kristi kyrka är sann, och ja, Joseph Smith såg Gud Fadern och Jesus Kristus. Mina ögon fylldes av tårar och jag kände den Helige Anden brinna i hjärtat.

I dag kan jag intyga att den Helige Anden vittnade för mig att den här kyrkan är sann. Jag vet att Joseph Smith såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus, och jag kan inte förneka det. Det vittnesbördet gav mig modet att vittna för andra.

Tamara O., Brasilien

VÄNNER RUNTOM I VÄRLDEN

¡Hola, amigos!*

Vi heter **Mahonri**
och **Helaman**
och kommer
från Mexiko

*Packa dina väskor!
Kom med och träffa
nya vänner runtom
i världen!*

Mahonri

Helaman

Från en intervju med Amie Jane Leavitt

Mahonri och Helaman är bröder och bor på Mexikos kust. Deras föräldrar gav dem deras namn efter två stora män i Mormons bok. Mahonri Moriancumer var bror till Jared. Han såg Herrens finger. Överbefälhavare Helaman var en rättfärdig ledare. Han ledde två tusen tappra krigare. ■

* "Hej, vänner!" på spanska.

De här bröderna hoppas att de kan leva upp till namnen som föräldrarna gav dem. De vill vara precis som Mahonri och Helaman i Mormons bok.

FOTO: JUAN CARLOS SANTOYO, ILLUSTRATION: THOMAS CHILD

JAG LÄNGTAR SÅ TILL TEMPLET

Templet i Guadalajara är det elfte av tretton tempel i Mexiko.

Våra föräldrar beseglades i templet i Guadalajara i Mexiko 2003. Det är templet som ligger närmast oss. Det tar omkring sex timmar att åka dit. Vi tycker om att åka till templet, och en dag kan vi gå in, precis som våra föräldrar gör nu.

REDO ATT ÅKA!

Mahonris och Helamans väskor är packade med några av deras favoritsaker. Vilka av de här sakerna skulle du packa i din väska?

Vi tycker om att vara tillsammans som familj. Varje lördag går vi till stranden i närheten av vårt hus. Vi äter räkor — vår favoritmat — och tacos och tortas (ett slags smörgås). Vi promenerar längs Malecón, gatan som går längs stranden. Vi gör sandslott och leker i vattnet.

Vad innebär det att vara **KRISTEN?**

Äldste

Robert D. Hales

i de tolv apostlarnas
kvorum

*Medlemmarna i
de tolv apostlarnas
kvorum är särskilda
vitnen om
Jesus Kristus.*

En kristen tror på
Herren Jesus Kristus.

En kristen tror att vi kan
omvända oss genom Gud
Faderns och hans Sons
Jesu Kristi nåd.

Ordet
kristen innebär
att man tar på sig Kristi
namn. Vi gör det genom att
låta döpa oss och ta emot
den Helige Andens gåva.

När vi
följer Jesus Kristus blir
vi de som vår himmelske Fader
vill att vi ska vara.

Dagens datum

Födelsedatum

Nationalitet

Namn

Passnummer

FOTO

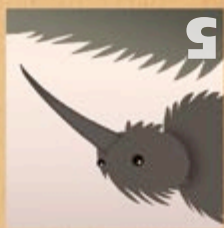

VÄNNER RUNTOM
I VÄRLDEN

Passport
Passeport
Pasaporte

Italien

Nya Zeeland

Filippinerna

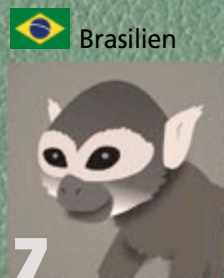
Zimbabwe

Ryssland

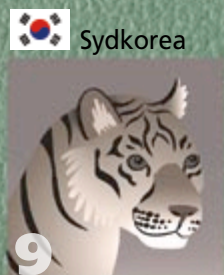
Mexiko

Brasilien

Tonga

Sydkorea

Chile

England

Sverige

Pass

VÄNNER RUNTOM I VÄRLDEN

Leta efter en stämpel från ett nytt land som du kan
sätta i ditt pass i de kommande numren av *Liahona*.

VÄNNER RUNTOM I VÄRLDEN

VÅR SIDA

Ända sedan jag var liten har mamma och pappa undervisat mig om templet. Det är långt till templet, men jag tycker om att åka

dit med min familj. När jag skulle besökas till mina föräldrar fick jag äntligen komma in i templet — det är mycket vackert. När vi åker dit nu så väntar jag utanför. När jag blir äldre ska jag ingå egna förbund i templet.

David V., 6 år, Nicaragua

Jag tycker jättemycket om att sjunga kyrkans psalmer och att ha hemaftnar tillsammans med min familj. Jag har två småsyskon som heter Jared och Sarai och jag älskar dem jättemycket. Jag tycker om att hjälpa mamma när hon lagar mat, för när jag blir stor vill jag vara lika bra på att laga mat som hon.

Ambar A., 9 år, Ecuador

Jag vet att Jesus Kristus lever, att han bryr sig om alla, och jag vet att kyrkan är sann.

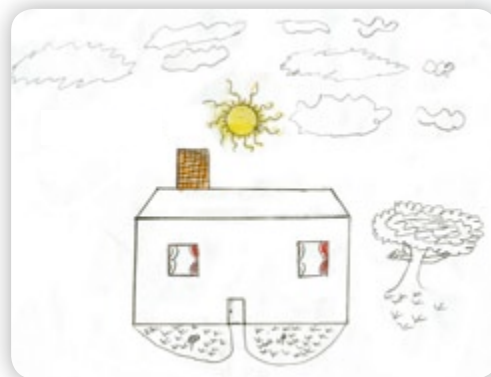
Osiris M., 6 år, Brasilien

Tris M., 8 år, Brasilien

Jag tycker om att hjälpa mamma med hemaftnarna. Min familj vill besöka templet så att vi kan vara tillsammans för evigt. När jag blir stor vill jag vara missionär precis som mina kusiner. Jag älskar min himmelske Fader och profeten president Thomas S. Monson. Jag gillar primärsången "Jesu Kristi kyrka".

Keydi P., 12 år, Honduras

Đ. Vãn Hiệp, 11 år, Kambodja

Jag har fått lära mig om evangeliet ända sedan jag var mycket liten. När jag var åtta bestämde jag mig för att döpas. Jag lärde mig alla tretton trosartiklarna utantill före den dagen. När jag kom upp ur vattnet kände jag något mycket starkt. Mamma sade att de känslorna kom från den Helige Anden. Jag vet att Joseph Smith återställde Jesu Kristi Kyrka, att Mormons bok är sann och att Thomas S. Monson är en levande profet.

Abigail A., 8 år, Spanien

Precis som skrifterna!

Vi trodde att vandringen hade gått jättebra, tills vi såg ledmarkeringen.

Renae Weight Mackley

Baserad på en sann berättelse

*"Jag skall även lätta de
bördor som lagts på era axlar"
(Mosiah 24:14).*

Tioåringar är ganska smarta.
Vi tycker om att lösa problem
själva.

Pappa säger alltid att jag ska
tillämpa skrifterna på mig själv.
Tillämpa betyder att man försöker
använda det man lär sig i skrifterna
i sitt liv. Så när vi läser skrifterna till-
sammans som familj säger jag ibland

något innan pappa
hinner förklara det för oss.
Till exempel: "Jag vet, pappa,
vi ska fasta och be, precis som det
står i skrifterna.

Han ler eftersom jag alltid förstår
rätt budskap.

Men en gång upptäckte jag att

"Låt oss bestämma oss för att läsa skrifterna ... med större ändamål och fokus."

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Dina möjligheter och dina förmåner", *Liahona*, maj 2011, s. 59.

skrifterna verkligen kan vara som livet! Det hände när vi gick på en släkträffsvandring.

Jag bar på min egen ryggsäck och sovsäck, och jag klagade inte. Det var trots allt bara sex och en halv kilometer till sjön. Jag skulle klara det utan problem.

Vandringen var inte så jobbig, men jag var glad när vi stannade och vilade efter tre kilometer. Då såg vi den första ledmarkeringen. På den stod det att det fortfarande var nästan en mil kvar till sjön. Pappa behövde inte tala om för mig att vandringen egentligen var dubbelt så lång som vad vi först hade trott. Det hade jag redan räknat ut. Men han behövde påminna oss om att få vattnet att räcka längre.

Pappas råd var viktigt men svårt att följa. Eftermiddagssolen var het och det fanns nästan ingen skugga på leden. Det kändes som om vi

aldrig skulle komma fram till sjön.

De vuxna höll sig längst bak med de minsta barnen, och de äldre kusinerna gick först. Jag gick med tre kusiner i min ålder och vi hamnade någonstans i mitten.

När vi inte såg någon framför eller bakom oss längre började vi bli nervösa. Ryggsäckarna var tunga och vattenflaskorna tomma. Hur mycket längre var vi tvungna att gå?

Till slut blev vi så oroliga och trötta att vi bestämde oss för att stanna och be.

Efter bönen tog vi upp våra ryggsäckar och fortsatte.

En liten stund senare hörde vi steg från hovar på leden. Vi väntade och fick syn på en man som kom ridande mot oss.

Han stannade och gav oss lite vatten. Han förklarade att våra äldre kusiner hade skyndat sig till sjön med ett vattenfilter och börjat pumpa upp vatten som de skulle ta till oss. Mannen hade fått höra att vi behövde vatten och hade erbjudit sig att hjälpa till. "Behöver någon av er hjälp med ryggsäcken?" frågade han.

Jag tittade på mina kusiner och de log mot mig. Vi mådde faktiskt ganska bra!

"Det är bättre att du hjälper de andra", sa vi till mannen. "Vi är okej."

Och det var sant! Resten av vägen till sjön kändes det som om änglar lyfte upp våra ryggsäckar och hjälpte oss vidare. När jag berättade det för mina föräldrar senare, strålade pappa och mamma fick tårar i ögonen.

En vecka senare läste min familj Mosiah 24. Mina ögon spärrades upp när jag läste de här orden: "Och jag skall även lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar" (vers 14).

"Det var det som hände på vandringsleden", sade jag. Jag behövde inte fundera över hur jag skulle använda det här skriftstället i mitt liv — det beskrev mitt liv! Det var otroligt! Jag ville gärna hitta andra skriftställen som var som mitt liv.

Och det var så jag lärde mig att jag kunde tillämpa skrifterna på mig, och jag kunde också tillämpas på skrifterna! ■

Författaren bor i Utah i USA.

NOA

var en profet i Gamla testamentet. Han höll buden och hjälpte sin familj att komma undan översvämningen genom att lyssna på Guds ord. Du kan hålla buden och hjälpa din familj också genom att läsa från Gamla testamentet varje vecka i år.

Be en vuxen hjälpa dig att klippa ut den här färgläggnings-sidan eller skriva ut den från liahona.lds.org. När du har läst varje vecka färglägger du utrym-met med veckans nummer.

Använd den färg som du tycker är bäst. Se sidan 76 för läsförslag för varje vecka. Du kan läsa dem själv eller tillsammans med din familj. När du är klar har du läst några av de viktigaste berättelserna i Gamla testamentet! ■

ILLUSTRATION ADAM KOFORD

VECKA	LÄSFÖRSLAG	VECKA	LÄSFÖRSLAG
1	Frälsningsplanen: Mose 1:39; Abraham 3:12, 22–28; 4:1	27	Simson och Delila: Dom. 13:1–5, 24; 16:2–23, 28–30
2	Skapelsen: 1 Mos. 1; 2:1–3	28	Rut och Noomi: Rut 1:1–9, 14–16; 2:1–8, 15–18; 3:1, 3–11; 4:13, 17; Joh. 7:42
3	Adam och Eva: 1 Mos. 2:7–9, 15–25	29	Pojkprofeten Samuel: 1 Sam. 1:9–11, 17–20, 24–28; 2:26; 3:1–11, 16–20
4	Fallet: 1 Mos. 3	30	David och Goliat: 1 Sam. 16:7; 17:1, 4–24, 32–33, 37–51
5	Kain och Abel: 1 Mos. 4:1–16	31	David och Jonatan: 1 Sam. 18:1–9; 19:1–10; 23:14–18; 24:9–10, 16–19; 2 Sam. 1:4, 11–12
6	Enoks stad: Mose 6:21, 26–28; 7:13–21	32	David och Bat-Seba: 2 Sam. 11:1–4, 14–17, 26–27; 12:1–7, 9, 13
7	Noas ark: 1 Mos. 6:5, 7–9, 13–22; 7:1–19, 23–24	33	Kung Salomo: 1 Kung. 2:1–4, 12; 3:3–28; 6:1
8	Noas familj blir räddad: 1 Mos. 8:6–13, 15–17	34	Rehabeam: 1 Kung. 11:43; 12:1–21
9	Babels torn: 1 Mos. 11:1–9; Ether 1:1–3, 33–43	35	Profeten Elia: 1 Kung. 17; 19:11–12
10	Abrahams förbund: Abraham 1:1–4; 2:6–13; 1 Mos. 17:1–7	36	Elia och Baals falska profeter: 1 Kung. 18:16–18, 21–39
11	Abraham och Lot: 1 Mos. 13:1–13; 19:1, 15–17, 24–29	37	Naaman botas: 2 Kung. 5
12	Abraham och Isak: 1 Mos. 22:1–18	38	Elisa och änkan: 2 Kung. 4:1–6
13	Isak och Rebecka: 1 Mos. 24:1–4, 7–20, 61–67	39	Jesaja och Hiskia: 2 Kung. 18:1–7; Jes. 36:1–2, 4, 13–15; 37:1–7, 15–21, 33–38; 38:1–7
14	Jakob och Esau: 1 Mos. 25:21–34; 27:1–23	40	Jesajas profetior: Jes. 1:17–19; 2:2–4; 11:6–10; 53:3–5; 55:8–9; 58:6–14
15	Jakob och Rakel: 1 Mos. 29:1–2, 10–30	41	Josia och Esra läser skrifterna: 2 Kung. 22:1–4, 8–13; 23:1–4, 24–25; Neh. 8:1–8
16	Jakob blir Israel; Josef säljs till Egypten: 1 Mos. 35:9–12; 37:3–14, 18–34	42	Psaltaren och Ordspråksboken: Ps. 1:1–3; 19:1–3; 24:1–4; Ords. 3:5–6
17	Josef i Egypten: 1 Mos. 39:1–4, 7–20; 40:1–3, 5–8; 41:1, 8–12, 14, 29–36, 39–40	43	Ester: Est. 2:5–9, 17; 3:2–13; 4; 5:1–8; 7; 8:3–11, 17
18	Josef förlåter: 1 Mos. 42:3–16; 43:15; 44:1–12, 18, 33–34; 45:3–8	44	Job: Job 1; 19:13–26; 27:2–6; 42:10
19	Moses födelse och kallelse: 2 Mos. 1:8–14, 22; 2:1–6, 10–21; 3:1–14, 19–20; 4:10–12	45	Jeremia: Jer. 1:1, 4–9; 18:1–6; Jes. 64:8
20	Plågorna: 2 Mos. 7:10–14, 20–21; 8:6, 17, 24; 9:6, 10, 23; 10:14–15, 22; 11:5; 12:30–32, 41–42	46	Salomos tempel: 1 Krön. 28:20; 29:6–9; 2 Krön. 5:1; 6:1–3
21	Uttåget: 2 Mos. 14:5–16, 19–31	47	Daniel och kungens mat: Daniel 1:1, 3–20
22	Israeliterna får manna från himlen: 2. Mos. 16:1–8, 21–31, 35	48	Sadrak, Mesak och Abed-Nego: Daniel 3:1, 4–30
23	De tio budorden; koppararmen: 2 Mos. 19:1–5, 20; 20:1–17; 31:18; 4 Mos. 21: 4–9	49	Daniel och lejonerna: Daniel 6
24	Selofhads döttrar: 4 Mos. 27:1–7	50	Jona och den stora fisken: Jona 1; 2; 3:1–5
25	Josua och striden vid Jeriko: Josua 1:1–11, 16–17; 2:1–6, 14; 3:5–9, 13–17; 6:1–5, 13–16, 20, 23; 24:14–18	51	Andra skriftställen: Amos 3:7; Nah. 1:7; Hab. 3:19; Sef. 3:16–20
26	Gideon: Dom. 6:6–16; 7:1–7, 16–22; 8: 22–23	52	Malaki: Mal. 3:8–12; Mal. 4:5–6

Rosemary M. Wixom
Primärs generalpresident

Segertunneln

"O, hur storslagen är inte vår Guds plan!" (2 Nephi 9:13).

Under våren tittade min make och jag på vår fyraåriges sons fotbollsmatch. Det var spänning i luften när barnen sprang åt alla håll och jagade bollen. När matchen blåstes av visste spelarna inte vilka som vunnit och vilka som förlorat. De hade bara spelat fotboll.

Deras tränare förde fram spelarna så de kunde skaka hand med motståndarlagets spelare. Sedan fick jag se något väldigt speciellt. Tränaren kallade till en segertunnel.

Föräldrar, mor- och farföräldrar och alla som kommit för att se matchen ställde sig i två rader som stod mittemot varandra. De höll upp armarna och formade en båge. Barnen tjöt av förtjusning när de sprang under de hurrande åskådarnas armar och längs gången.

Snart bestämde sig barnen i det andra laget att också göra så. De vuxna hurrade för alla spelarna när de sprang genom segertunneln.

Jag kunde se en annan bild framför mig. Jag fick känslan av att jag såg barnen följa planen som vår himmelske Fader har skapat för varje barn. De sprang längs med den trånga och smala stigen under armarna på personer som älskar dem. Alla barn var glada över att vara på stigen.

Jesus Kristus har "visat [var och en av oss] den rätta vägen".¹ ■

SLUTNOT

1. Se "Hur stor den visdom och den nåd", *Sånger*, nr. 120.

Lär dig mer om månadens tema i Primär!

Vår himmelske Fader beredde ett sätt för mig att återvända till honom

Innan vi kom till jorden bodde vi alla i himlen med vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus.

Vår himmelske Fader presenterade sin plan för oss. Vi valde att följa vår himmelske Faders plan och komma till jorden.

Vår himmelske Fader älskar oss och vill att vi ska återvända till honom. Han sände sin Son Jesus Kristus som skulle visa oss vägen och hjälpa oss att komma tillbaka till honom.

Vi följer vägen tillbaka till vår himmelske Fader genom att:

döpas och konfirmeras,

ta sakramentet,

När vi återvänder till vår himmelske Fader hälsar han oss välkomna med öppen famn!

och leva i tro.

ingå tempelförbund

EN VÄG FÖR MIG

Gör en affisch som representerar din väg tillbaka till din himmelske Fader. Rita en väg på papper eller kartong. Be en vuxen hjälpa dig att klippa ut bilderna och klistra eller tejpa fast dem längs vägen. Sätt dit fotografier eller rita bilder av dig själv vid viktiga tillfällen; ditt dop till exempel.

DU BEHÖVER:

- Ett papper eller kartong
- Sax
- Klister eller tejp
- Kritor, tuschpennor eller blyertspennor

SÅNG OCH SKRIFTSTÄLLE

- "Han sände sin Son"
(*Barnens sångbok*, s. 20)
- Johannes 3:16

FÖRSLAG TILL FAMILJESAMTAL

Det här budskapet förklarar vår himmelske Faders plan på ett mycket enkelt sätt. Du kan låta familjemedlemmarna turas om att använda bilderna för att förklara de olika delarna av planen. Sedan kan ni samtala om hur ni kan hjälpa varandra att hålla er kvar på vägen som leder tillbaka till vår himmelske Fader.

Det här är jag!

Föruttillvaron

Ta på dig hela Guds vapenrustning

Ta emot den Helige Andens gåva

Håll buden

Min dopdag

Stå för det rätta

Jag ska följa Jesus Kristus

En dag jag ska gå dit

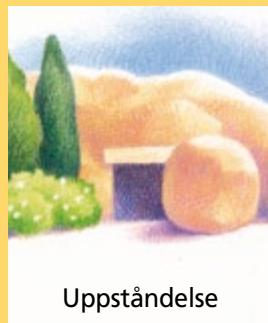
Jag återvänder till min himmelske Fader!

Mormons bok

Min framtida familj

Uppståndelse

KAN HAN SE MIG?

Teresa Starr

Det var morgon, dagen då min son Daniel skulle börja på förskolan, och han var lite orolig över att vara hemifrån och gå i skolan. Jag ville att han skulle känna sig redo att möta utmaningarna ute i den "verkliga världen". Jag sade till Daniel att jag verkligen skulle sakna honom när han var borta. Jag försäkrade honom att fastän jag inte kunde vara med honom i skolan så skulle han aldrig behöva känna sig rädd eller ensam eftersom hans Fader i himlen skulle vaka över honom. Jag påminde honom om att han kunde be när som helst, var som helst och att Gud alltid skulle höra honom.

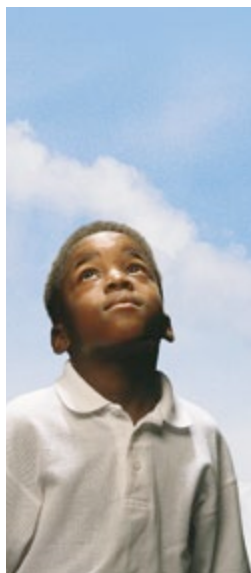
Medan jag pratade lyssnade Daniel, som bara var fem år, mycket uppmärksam. Efter att ha tänkt efter en stund svarade han: "Kan han se mig när jag är hemma?"

"Ja", försäkrade jag honom.

"Kan han se mig när jag är ute?" frågade han.

"Ja, han kan alltid se dig", svarade jag.

Med en glimt i ögat sprang Daniel genast ut i trädgården på baksidan av huset. Jag följde honom hack i häl. Daniel tittade upp på den molnfria, blå himlen och frågade: "Om jag tittar upp på himlen och ler, ser han mig då, och ler han tillbaka?"

Daniel sprang ut i trädgården och frågade mig: "Om jag tittar upp på himlen och ler, ser han mig då, och ler han tillbaka?"

Mållös på grund av klumpen i halsen och känslan i hjärterötterna, nickade jag: "Ja!"

Han tittade fortfarande upp mot himlen, och nu med kisande, sökande ögon och ett barns fullkomliga, oskuldsfulla tro, frågade Daniel eftertänksamt: "Kan jag se honom?"

"Du kanske inte kan se honom", svarade jag, "men du vet att han är där för du känner hans leende i hjärtat."

Daniel log där han stod och tittade upp mot himlen. Av det fridfulla änglalika ansiktet visste jag att han kände det gudomliga leendet i själen.

Ur barns munnar lär vi oss mycket om ren tro — den tro som vi hoppas att de håller fast vid för evigt. Oundvikligen upptäcker de att fastän livet är gott så är det ibland hårt. Vi ber att deras tro ska stärka dem.

När jag upplever svåra tider i mitt eget liv så tänker jag på Daniels exempel, och med all den oskuldsfulla tro som en vuxen kan uppbringa tittar också jag sökande upp mot himlen och frågar: "Kan han se mig?" Sedan tänker jag liksom Daniel: "Kan jag se honom?" När jag tänker på vår himmelske Faders ömma barmhärtighet i mitt liv, bekräftar den Helige Anden att jag verkligen har känt hans kärlek. Förnyad i min tro och inspirerad av hopp, försäkrar den Helige Anden mig om att jag alltid kan det. ■

Författaren bor i Utah i USA.

HAROLD B. LEE

Harold B. Lee lärde sig känna igen Anden som liten. En dag började han springa mot några nedgångna **skjul**, men en röst sade hans namn och att han inte skulle gå dit. Harold lydde. Han fortsatte att följa Anden i hela sitt liv, till exempel när han ledde **kyrkans välfärdsprogram**. Han ledde också kyrkans avdelning som utvecklade **läromaterial** för att hjälpa medlemmarna känna igen Anden i sitt liv.

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

s.42

Uthärda **väl**

Vi ska inte förvänta oss att slippa våra prövningar bara genom att lova Herren att vi alltid ska vara trofasta. I stället ska vi uthärda väl, och därefter blir vi välsignade.

FÖR UNGDOMAR

BÅDA DELARNA AV **VÄLSIGNELSEN**

Vilka välsignelser får vi när vi släktforskar och tar våra förfäders namn till templet? De här ungdomarna från New York i USA berättar om sina upplevelser.

s.60

FÖR BARN

s.69

Pass

Titta efter landsstämplar i *Liahona* som du kan sätta i ditt pass i år!

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Skall vi inte fortsätta i denna stora sak?

Äldste Timothy J. Dyches, USA

Andre rådgivare i presidentskapet för området Europa

Herren har inbjudit oss alla att komma och bli en del av hans stora verk, att arbeta tillsammans i alla ämbeten i kyrkan, "att inbjuda alla att komma till Kristus".

En våg av optimism sprids i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga bland alla ledare, medlemmar och missionärer. Vi är alla enade i att hjälpa vår himmelske Fader "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" eller frälsningsarbetet. Alla kan bidra med något, alltifrån den nyaste medlemmen i Primär till den äldsta som närvarar vid sakramentsmötet. Området Europa har precis fått en av de största välsignelserna vi någonsin kan få. Fler personer i området närvarade vid sakramentsmötet i juni 2013 än någonsin tidigare, över 100 000! Fler av oss än någonsin blev upplyfta och uppbyggda när vi tog del av Herrens nattvards heliga emblem, förnyade eviga personliga förbund med vår Fader i himlen och blev fast beslutna att bli mer lik hans Son.

Låt oss bygga på den här bedriften inför ett framtida hoppets ljus i våra hem, grenar

och församlingar. Med varje ansträngning vi gör för att inbjuda andra, särskilt att ta del av sakramentet, berikas vår egen vördnad och insikt om försoningen. Krossade hjärtan helas och en ljuvlig frid fyller våra själar. Vi kan vara mycket nära himlen under sakramentet.

"Vad har försoningen med missionsarbete att göra?" frågade president Howard W. Hunter.

"Varje gång vi erfar försoningens välsignelser i vårt liv kan vi inte undgå att känna omtanke om andra människors välfärd. ... En viktig indikator på ens personliga omvändelse är önskan att dela med sig av evangeliet till andra." (President Howard W. Hunter, juni 1994)

Hur kan vi fortsätta att föra verket framåt? Vad kan jag göra? Här är några enkla men viktiga mål som alla kyrkans medlemmar kan tillämpa i sitt liv, i sin önskan att sprida evangeliet.

1. Be särskilt i dina dagliga böner om hjälp med att kunna bära ditt vittnesbörd om evangeliet. Begrunda under bön den

**Äldste
Timothy J.
Dyches**

kärlek du har till Frälsaren.

2. Hjälp minst en person i år att komma till sakramentsmötet. Inbjud dem att "komma och se". Det finns någon som väntar på just din inbjudan och du känner förmodligen redan honom eller henne!
3. Be missionärerna komma hem till dig och undervisa någon minst fyra gånger varje år. Om du inte har gjort det redan så bjud hem dem den här veckan. Du blir glatt överraskad och värmd av andan i evangeliet som Herrens sanna budbärare för in i ditt hem. Om de inte kan ta med någon

hem till dig, följ med dem på en undervisning.

4. Se till att det inte finns några främlingar i kyrkan. Var alltid, alltid en vän. Presentera dig själv för alla och skaka hand med alla som du inte har träffat eller vars bördor du kan lätta. Erbjud sedan din hjälp. Du gör någons dag bättre och vidgar din vänskrets. Alla behöver fler vänner, alla.

Låt aldrig missmod få dig att hålla tillbaka. "Mod är inte alltid högljutt. Ibland är mod den lilla rösten i slutet av dagen som säger: 'Jag försöker igen i morgon.'" (Mary Anne Radmacher)
Ge aldrig någonsin upp.

När vi utövar tro i de här fyra personliga åtagandena så stärks vår tro och vi välsignas. Äldste Jeffrey R. Holland har sagt: "Sann tro på Herren Jesus Kristus har alltid åtföljts av offer. Vår lilla gåva ska vara ett symboliskt eko av hans majestätiska offer." (Se Jeffrey R. Holland, "Vi har valt att tjäna", *Liahona*, november 2002, s. 37.)

Jag vittnar om att vilka uppoffringar vi än måste göra, vilka våra bekymmer än är, så finner du att ditt ok blir lättare att bära och din börda ännu lättare. Orden kommer. Du står på helig mark, Herrens mark, som hans tjänare.

Skall vi inte fortsätta i denna stora sak? ■

Sju generationer på mission i Sverige

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

FOTO: BIRGITTA WENNERLUND

När John Erik Forsgren som första missionär i Sverige kom till Gävle år 1850 sökte han först upp sin bror Peter och sin syster Erika. Peter låg vid den tiden svårt sjuk i tuberkulos och hade av läkare bedömts som bortom all hjälp. Men äldste Forsgren smorde och välsignade brodern som blev helt frisk och den 26 juli 1850 blev han den förste som mottog dopet i Jesu Kristi kyrka i Norden. Peter emigrerade till USA men kom senare tillbaka som missionär. Det gjorde också hans son Elias. Peters son Oscar fick med sin sex hustru en son vid namn Arvil, som också kom till Sverige som missionär. Arvils son Bob, sonsonen Reed och dennes son Doug var alla missionärer i vårt land. Idag tjänar syster Adelaide Christensen, den sjunde generationen och Dougs dotter i Kristianstads gren. Samtidigt med henne är sex kusiner ute på sina heltidsmissioner samt hennes äldre syster som verkar i Japan.

Syster Christensen (till höger) blev mycket glad när kallelsen kom och hon fick bli den sjunde generationen här i Sverige. Hennes första missionärskamrat var syster Swenson.

Hur har vetenskapen om att hon är sjunde ledet i en kedja ända ner till den förste som döptes i Sverige för 163 år sedan påverkat henne? "Jag har fått höra många berättelser om mina förfäders missioner. Särskilt roligt var det att jag först fick komma till Kristianstad, eftersom jag där fick träffa Bo G. Wennerlund som var grenspresident när min farfar Reed Christensen verkade som missionär i Stockholms andra gren."

"Strax innan jag åkte samlades pappa, farfar och jag och talade om Sverige och tittade i boken 'Steg i tro'. Jag har sett att människor blivit förundrade när jag berättat om att vi kommit hit i sju generationer, och det har ökat förståelsen för vår tro på att familjen är viktig och kan bli evig."

Syster Christensen berättar också att hon känner att hennes förfäder är med henne på missionen. Hon har känt att de liksom änglar har varit på hennes högra sida och på hennes vänstra, när det varit extra svårt. Det svåraste tycker hon är att inte se så mycket framgång. Men hon lyssnade på sin pappa när han förklarade att det inte är antalet dop som avgör hur framgångsrik en mission är. Många frön sås som inte slår rot och bär frukt förrän missionären som sådde har åkt hem. Hon tycker att svenska folket är ett starkt folk som håller fast vid sin tro.

Hon älskar det svenska folket, njuter av vår vackra natur och känner glädje i att få bära sitt vittnesbörd om Jesus Kristus för alla som vill lyssna. "När allt kommer omkring", säger syster Christensen, "så handlar allt om Jesus Kristus och försoningen. Det är genom honom vi som missionärer har ett budskap att framföra. Tack vare försoningen ger Kristus oss ett hopp om något bättre, och jag vet inte var jag skulle ha varit i livet utan det hoppet. Jag är tacksam för allt som Herren ber oss att göra och för hjälpen vi får att komma tillbaka till hans närhet." ■

Vi behöver fler sådana här dagar!

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

"Vi behöver fler sådana här dagar!" blev det slutliga omdömet efter en lördag i våras i Lunds möteshus. Alla på bilden fick möjlighet att berätta varför den här dagen varit betydelsefull för dem, och kommentarerna var många:

- Man får lust att fortsätta där man är i släktforskningen!
- Det är som eld på brasan och känns bra att få tips och idéer.
- Det blir som en påminnelse!
- Ett sätt att ta till vara resurser i staven.
- Jag får hjälp att komma igång, ibland vet man inte i vilken ände man ska börja.
- Jag känner hur viktigt det är!
- Jag var nyfiken på vilka hjälpmedel som finns idag.
- Hela tiden har jag litat på andra och inte känt som att detta är mitt ansvar.

- Vi träffas i grupper och lär av varandra.
- Det ger inspiration till att komma igång igen och det öppnar ögonen för att det finns många olika sätt, både att forska och skriva historia.
- Handledningen "Att vända hjärtan" har varit till nytta i många olika ämbeten.
- Jag vill nu fortsätta på det som jag började på för länge sedan.
- Det känns som om förfäderna säger: Tack för visat intresse!

Alla var tacksamma och glada för att ha fått möjlighet att välja bland hur man forskar, läser gamla handstilar, skriver sin egen och släktens historia och mycket annat av entusiastiska syskon som glatt delade med sig av sina erfarenheter. Nu hoppas de på ytterligare inspirationsdagar! ■

Hjälpföreningen i Malmö stav anordnade i våras en släkthistorisk dag som blev mycket uppskattad.

”Vi behöver både se bakåt och framåt för att ha framgång”

Gunilla Olsson

Intervju med Sarah Heikki, Gävle gren, Stockholms stav

Det bubblar nästan över när Sarah Heikki försöker beskriva sina tankar och känslor för den nordiska konferens som hölls i juni 2013 i Stockholm.

Sarah tillhör Gävle gren men föddes och växte upp utanför Göteborg. Hennes föräldrar Gösta och Barbro Vennerholm var medlemmar i kyrkan och Sarah beskriver en lycklig uppväxt i Göteborgs stav, en stav som erbjöd ett rikt ungdomsliv fyllt av aktiviteter. Till staden flyttade Juhani Heikki för att studera. Han ringde Sarah, som då precis som nu, arbetade som frisör och fick klipptid hos henne. Där börjar deras gemensamma berättelse. De är föräldrar till fyra barn och har nyss firat 25 år tillsammans. För bara några månader sedan blev de dessutom morföräldrar för första gången och njuter av denna nya fas.

Sarah uttrycker tacksamhet för sitt liv, evangeliet och konferensen som hon tillsammans med Juhani och deras yngste son deltog i.

Vilka förberedelser gjorde du inför konferensen?

”Jag gick och tänkte mycket inför den här konferensen. Det fanns en påtaglig spänning och förväntan, och det verkade som alla medlemmar delade den. Nu kunde ju inte profeten närvara, men att bara få delta under ett sådant här möte kändes unikt. Sist var det väl i mitten av 70-talet då profeten besökte oss. Då kände jag tydligt mina föräldrars förväntan och förberedelse. Vi åkte till Danmark för att närvara och resan i sig var bara det en stor upplevelse. Jag kände detsamma inför den här dagen.

Dagen innan var vi på den allmänna sessionen i Stockholms stav och lyssnade till talen där. Det var en fin inledning på helgen och konferensen.

Sarah Heikki

På söndagens möte såg vi till att vara i god tid, satt ned och njöt av stämningen och inte minst musiken. Den var nog det mest fantastiska jag hört. Alla texter talade direkt till mig. Den satte andan för hela mötet. Det gick rätt in i hela kroppen!”

Du nämner många tankar och förväntningar inför konferensen. Hur upplevde du den?

”Det kändes som en glädjerik och hoppfull konferens. Bara att samlas tillsammans så många var väldigt speciellt. Jag kände en styrka av det.

Det talades mycket om missionsarbete. Jag har aldrig tidigare upplevt att de sagt att det är så

FOTO GUNILLA OLSSON

bråttom. Jag blev rörd av äldste Ballards många berättelser om tidiga medlemmars uppoffringar och upplevde att han väddade till oss att se både bakåt och framåt för att ha framgång.

För mig blev det kanske än mer speciellt. För en tid sen hade jag min bästa vän på besök från USA. Hennes far, Val Hemming, döpte min pappa Gösta på 50-talet. Många missionärer hade försökt och misslyckats före honom, men Val hittade en klurig vetenskaplig vinkel som fick min pappa att lyssna. Familjerna har haft kontakt sedan dess och Vals familj älskar att se sin fars arv i Sverige med släkten Vennerholm.

Det var dessutom kul med profetens hälsning, att han vill komma och hälsa på oss. Det ser jag fram emot. Jag förstår hur tufft det måste vara att förlora en partner efter så många år. Vi ber för honom att han ska finna styrka. Kunskapen att vi alla ska träffas igen är fantastiskt trösterik. Det har hjälpt mig i förlusten av mina båda föräldrar.”

Vad känner du att du kan göra av de budskap du fick till dig?

”Jag har en frisörkollega i Sundsvall som är frireligiös. Vi har alltid pratat mycket om religion. Jag och Juhani har uppskattat att lyssna till hennes och hennes makes perspektiv och dela med oss av våra. Hennes man säljer någon typ av dryck som har sitt ursprung i Salt Lake City vilket gör att han reser mycket dit. Det har bidragit med många tillfällen till frågor och diskussioner. Nyligen när min vän var med andra vänner i Italien på semester hamnade de på besök hos en medlemsfamilj där. Det tycks som att kyrkan gör sig påmind var de än befinner sig just nu. Tyvärr kunde de inte närvara på konferensen, men min vän har nu bett om en Mormons bok som hon får nästa gång vi ses. Efter den konferens som var känner jag att det här är ett arbete jag både kan och vill utföra nu.” ■

”Medlemmarnas kärlek till varandra lyser”

Terez Nilsson, Lunds församling

Intervju med Kerstin Saffer, Malmö stav

För Kerstin Saffer i Lunds församling blev den nordiska konferensen i Stockholm i juni 2013 verkligen en höjdpunkt. Kerstin växte upp som en ”troende sökare” i ett hem helt utan religiös förankring. Som tjugooråring introducerades hon till evangeliet av en nyomvänd ung man som kom att bli hennes make. Efter det att Henri och Kerstin Saffer vigts i templet i Schweiz blev de föräldrar till fem barn som nu är vuxna. Tre av dem har egna familjer.

Kerstin hade bett mycket för att konferensen skulle hjälpa henne själv och hennes närstående att komma närmare Herren. Hon kände att bönerna verkligen besvarades. Hon gladdes åt att var och en i hennes stora familj kunde närvara vid konferensen, antingen på plats eller via satellit. Något som också gladdde Kerstin var att en kär syster som inte besökt kyrkan på flera år hade svarat på hennes inbjudan genom att komma till utsändningen av konferensen i Malmö kapell.

Kerstin och hennes man hade chansen att kombinera konferensen med att besöka templet i Stockholm. Familjen tillhör

numera Köpenhamns tempelområde så Stockholms tempel blev ett kärt återseende. Kerstin kände återigen hur hon kunde få en paus från världen och njuta av den frid som finns på denna unika plats.

När Kerstin berättar vad hon kände under söndagens stora konferenssession börjar hon med att nämna musiken. ”Den skapade en stämning som inbjöd den Helige Anden. Den var fantastisk, väl vald, skickligt framförd, med känsla och samstämmighet. Många familjer hade rest långt, och känslan av förväntan och tillit till Herren bland de som samlades var så upplyftande. Talen och undervisningen var tydlig och lätt att ta till sig. Jag tyckte att man förmedlade en livsglädje och en ödmjukhet som var smittsam. Våra generalauktoriteter lämnade ett viktigt vittnesbörd om evangeliets kraft att kunna förbättra våra liv när vi följer dess lärdomar. Vi inspirerades att lita på Herren och lägga våra liv i hans händer.”

Henri och Kerstin passade även på att vara med på lördagskvällens möte i Gubbängen för unga ensamstående vuxna,

där de hade sin artonårige son Jeremiah. Kerstin vittnar om hur hon såg medlemmarnas kärlek till varandra "lysa" genom hela helgen.

"Överallt sågs varma leenden, glädjefyllda möten och kärleksfulla omfamningar mellan gamla och nya vänner."

Kerstin berättar att hon även efter konferensen bar med sig en stark känsla av tacksamhet för den stora kärlek hon fått uppleva.

"Vi fick verkligen en glimt av den kärlek som president Monson och äldste Ballard känner för medlemmarna i Norden. På lördagskvällens brasafton för unga vuxna uppmanade äldste Ballard alla där att gifta sig. Detta nämnde han även på söndagens möte, och tillade att han önskade att han fick leva fem eller tio år till så att han kunde återvända och få se alla dessa ungdomars kommande barn. Jag blev väldigt tagen av denna djupa kärlek till våra unga som han såg för första gången, och som han ändå kände så starkt för att han önskade att hans liv skulle förlängas för att få se dem finna kärlek och uppleva föräldraskapets välsignelser. En sådan kärlek måste vara gudomlig och övertygade mig om att äldste Ballard verkligen är ett vittne om Jesus Kristus."

Kerstin avslutar vårt utbyte av tankar runt konferensen i Stockholm genom att tillägga:

"Även om jag kanske inte helt ser och förstår den vision för kyrkans framtid i våra nordiska

länder som äldste Ballard talade om i sitt tal på unga vuxnas brasafton, blev jag inspirerad att ta nya tag och hoppas kunna verka med iver att hjälpa till att bygga Herrens rike på jorden." ■

Kerstin Saffer

FOTO KERSTIN SAFFER

Svaret på min fråga kom från skriftstället

Oliver Öquist, 18 år, Handens församling

På EFY (en av kyrkans ungdomskonferenser, red. anm.) så var det väldigt andligt. Man fick in bra rutiner för skriftstudier, bön och så vidare. En av kvällarna där bad jag om just en mission. Jag frågade vad vår himmelske Fader tyckte att jag skulle göra. Själv var jag inte så extremt taggad på att gå på en mission. Någon dag senare när vi hade morgonstudier fick jag på något vis fram Läran och förbunden, kapitel 18. I vers 15 står det:

”Och om det vore så att ni arbetade alla era dagar med att ropa omvändelse till detta folk, och endast förde en enda själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!” När jag läste vers 10 också, så förstod jag att vi alla är väldigt viktiga i Guds ögon.

Jag fick en stark känsla som sa att jag skulle gå ut som missionär. Då bestämde jag mig att jag ska gå. Det kommer att vara värt det! Det är ju trots allt bara två år av mitt långa liv här på jorden. Man lär sig även så mycket på mission, och får även sjukt mycket välsignelser som säkert kommer att bli till stor hjälp för min framtid! Jag tänkte även att min himmelske Fader blir riktigt glad! ■

FOTO HELENA ÖSTERLUND

Oliver Öquist

MÅNADENS SLÄKTFORSKNINGSHÖRNA

Släktforskardagarna 2013

Syster Kari Sandum, släktforskningsmissionär

När detta skrivs är jag precis hemkommen från årets viktigaste släktforskningshändelse i Sverige; Sveriges

Släktforskarförbunds årliga släktforskardagar.

I år gick evenemanget av stapeln i Köping den

24-25 augusti 2013 och som lokal arrangör stod Västra Mälardalens Släktforskare. FamilySearch fanns som alltid med bland de femtiotal utställarna, och hade en av de större montrarna på mässan. Övriga utställare var bland andra även Riksarkivet, Ancestry, Arkiv Digital och Föreningen DIS. Man räknade med drygt 1000 besökare till FamilySearch's monter under de två dagar som mässan pågick. I tillägg till att besöka de olika montrarna och knyta nya och värdefulla kontakter med andra släktforskare fanns det många intressanta föreläsningar som man kunde gå på. Inte undra på att ett besök på Släktforskardagarna är en självklarhet och en årlig höjdpunkt för så många släktforskare här i Sverige.

FamilySearch-montern var bemannad med mer än 20 frivilliga medlemmar. Många av dem återkommer år efter år och gör en stor och viktig insats för att främja kyrkans släktforskningsprogram bland Sveriges släktforskare. På lördagen fick vi även hjälp av en grupp ungdomar från Örebro församling. Dessutom deltog tio kyrkanställda från USA, England, Finland, Frankrike och Tyskland. Utanför mässan samlades vi till måltider och

trevlig samvaro på en kursgård i närheten, där de flesta av oss också bodde. Alla som arbetade som frivilliga för FamilySearch fick också möjlighet att gå på några av de mycket intressanta föreläsningar som erbjöds, samt att besöka övriga montrar.

Nytt för i år i FamilySearch-montern var återkommande presentationer varje halvtimme där vi via en presentatör, en mikrofon och en stor bildsskärm gav en kortfattad introduktion till olika delar av FamilySearch's hemsida. Samtidigt gavs en introduktion till indexering varje halvtimme på en annan plats i montern. Det fanns bänkar att sitta på för åhörarna och dessa presentationer var mycket väl besökta och uppskattade.

På en släktforskarmässa är Elias ande starkt närvarande och kan kännas av alla besökande och alla som arbetar som frivilliga där. Nu hoppas vi att även många medlemmar i kyrkan ska ha en önskan att besöka Släktforskardagarna 2014. De kommer att hållas i Karlstad 30–31 augusti 2014. Information om arrangemanget hittar man på www.sfd2014.se.

Boka redan nu in detta datum i din kalender så ses vi på Släktforskardagarna 2014! ■

Skrifterna online

Den svenska Folkbibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan finns att läsa online.

www.jesukristikyrka.se – övrigt material – skrifterna online. www.jesukristikyrka.se/skrifterna

Hur man laddar ner skrifterna till smartphones: www.jesukristikyrka.se – övrigt material – skrifterna online – skrifterna för smartphones ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas, se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se under – Övrigt material – Liahona – Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör

helena.osterlund@gmail.com

Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby

Tel. 08-7770401 ■